22 DEC 1916
MADRAS

The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

" எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும் "—ஔவையார்.

Vol. XVIII	Madras December 1916	No. 1
புத்தகம் 18	சென்னை : டிசம்பர்மீ, 1916வ௵	இலக்கம் 1

நமது துண்டுப் பத்திரிகை.

நமது பத்திரிகை இம்மாதம் முதல் சரியாக வெளிவர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இது வரையிலும் நமது பத்திரிகை வெளிவராமலிருந்ததைப்பற்றி நாம் மிகவும் விசனப்படுகிறோம். ஆயினும் கூடிய சீக்கிரத்தில் இதை மறுபடியும் துவக்க பிரயத்தனம் செய்து வந்தோம். பேபர் விலையும் நமக்கு நேரிட்ட நஷ்டமும் அதிகமாயிருந்தமையால் அவ்விதம் பத்திரிகையை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை.

* * *

மனந்தளராமல் திடங்கொண்டு பத்திரிகையை முன்னை விட இன்னும் அதிகச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டுமென்ற அவாவுடன் சில கனவான்களைப் பார்த்தோம்.

* * *

அவர்களில் கனம் ஜட்ஜி சேஷகிரிஅய்யர் அவர்களும், கனம் வக்கில் ஆர். சடகோபாசாரியாரவர்களும், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரரும், தமிழ் அபிமானியுமான மிஸ்டர் பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்களும், மிஸ்டர் L. D. வெங்கிட்டராமய்ய ரவர்களும், கோயம்புத்தூர் மிஸ்டர் T. A இராமலிங்க செட்டியாரவர்களும், மிஸ்டர் எம். வி. மீனாக்ஷி சுந்தரமுதலியாரவர்களும் திரவிய சகாயம் செய்வதாக வாக்களித்தார்கள். இன்னும் சிலகனவான்கள் திரவிய உதவி செய்வதாகவும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

* * *

இவ்விதம் மேற்கூறிய கனவான்கள் உதவிசெய்ய முன் வந்தபடியால், நாம் மனோதைரியங்கொண்டு பத்திரிகையை முன்னைவிட இன்னும் நல்ல மாதிரியாக நடத்திவர ஏற்பாடுசெய்யலானோம்.

முன்போல சித்திரப் படங்களுள்ள கதைகளு மாதர்களுக்கு உபயோகமான விஷயங்களும், கல்விசம்பந்தமானவைகளும், பிரசுரிக்கப்படும். இப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்த சமயத்தில் நாம் எழுதிய பிரகாரம் பெண்கல்விப்பயிற்சியே எமது கருத்தாகையால், பெண்கள் தங்கள் சகோதரிகள் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு எழுதுபவைகளுக்கு இப்பத்திரிகையில் முதலிடங்கொடுப்போம்.

* * *

இப்பத்திரிகையால் நமது தேசத்துப்பெண்மணிகள் எள்ளளவேனும் கல்வியும் விவேகமும் அடைந்தார்களென்று ஏற்பட்டால் அதுவே எமக்கு பெரியபரிசு. இதுவரையிலும் நமக்கு பற்பலவிஷயங்களிலும் உதவி புரிந்து வந்த பத்திராதிபரவர்களுக்கும், கையொப்பநேயர்களுக்கும், அபிமானிகளுக்கும், நமது மனப்பூர்ண வந்தனத்தை அளிக்கின்றோம். சுபம்.

* * *

இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியில் நடைபெறும் ஸ்ரீசாரதா ஐக்கிய சங்கத்தில் ஜுபிலீ டாக்டர். முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் விதம் என்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு உபந்யாசம் செய்தார். அது இம்மாதப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வியாசம் ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. நமது தேசத்தில் சிசு மரணமோ அதிகம். தாய் தந்தையர் அறிவின்மையால் பல தின்பண்டங்களைக் குழந்தைகளுக்குக்கொடுக்கிறார்கள். அவைகளால் குழந்தைகள் வியாதியடைந்து அவஸ்தைப்பட்டு மரணமடைகின்றன. டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள் சொல்லியிருக்கும் மாதிரி தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளித்துவரின் குழந்தைகள் சுகஜீவனத்துடனிருக்கும். சிசுமரணம் குறையவும் ஏதுவுண்டு.

* * *

இந்தியாவில் பெண்களின் கல்விவிஷயமாக இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் மாகாண கவர்ன்மெண்டார்களுக்கு ஒரு சுற்றுக்கடிதம் அனுப்பி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கிணங்க சென்னை கவர்ன்மெண்டின் உத்தரவு பிரகாரம் கல்வியிலாகாத் தலைவர் ஒரு கான்பரன்ஸ் சென்ற மாதத்தில் கூட்டிவைத்தார். அச் சமயத்தில் சில கனவான்களும் சில மாதர்களும் சேர்ந்து யோசித்தார்கள். அவர்கள் செய்த தீர்மானங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவருமென்று நம்பப்படுகிறது.

கைத்தொழில்.—இந்தியாவில் இப்பொழுது பென்ஸில், காகிதம், நெருப்புக்குச்சி முதலியவைகளைச் செய்துவர பற்பல விடங்களில் முயன்றுவருகிறார்கள். மைசூரில் மேற்கூறியவைகளைச்செய்ய ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டு வருகிறது. வாழைநாரிலிருந்து நூலெடுத்து வஸ்திரம் நெய்யப்படுகிறது யாவருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது வாழைமட்டையிலிருந்து காகிதமும் செய்யும்முறையும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

* * *

சென்னை கவர்ன்மெண்ட் ஸ்திரீகள் காலேஜுக்கு பம்பாயில் இந்தியன் சோஷல் ரிபார்மரின் ஆசிரியரான மிஸ்டர் K. நடராஜனுடைய புத்ரி மிஸ். கே. நடராஜன் பி. ஏ., உதவி சரித்ரபோதகராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கேட்க சந்தோஷிக்கிறோம்.

* * *

ப்ரோபஸர் கார்வே பூனாநகரில் இந்திய மாதருக்கு பாரதவர்ஷீயமஹிளா வித்யாபீடத்தைச் சிரமப்பட்டு ஸ்தாபித்திருக்கிறார். இதற்கு 8 போதகாசிரியர்களிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் ப்ரொபஸர் மிஸ் சாந்தாபாய் ஹர்லேகர். பீ. ஏ. என்றமாது சிரோன்மணி ஒருவராவர். இதில் தற்சமயம் 5 மாணவிகளிருக்கின்றார்கள். மாணவிகள் முக்யமாய் சுதேச பாஷையிலேயே போதிக்கப்படுவார்களாம். இதற்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 1000 வீதம் 10 வருஷகாலம் கொடுப்பதாக மிஸ்டர் காட்கில் சொல்லியிருக்கிறாராம். மிஸ் கிருஷ்ணுபாய் தாகூர் 4000 ரூ. கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அநேக கனவான்கள் திரவிய சகாயம் இதற்குச் செய்வதாக வாக்களித்திருப்பதைக் கேட்க சந்தோஷப்படுகிறோம். நமது தேசத்துப் பெண்களுக்கு தேசபாஷையிலேயே உயர்தரக் கல்விபோதித்து வருவது நலமென ஒருகக்ஷியார் அபிப்பிராயப் படுகிறார். மற்றொருக்கக்ஷியார் இங்கிலீஷ் பாஷை போதித்து வருவதுதான் நலமென அபிப்பிராயப்படுகிறார். இவ்விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதமிருப்பினும், ப்ரோபஸர் கார்வே எடுத்த பெரும் முயற்சி நிறைவேறுமென நம்ப இடமிருக்கிறது.

* * *

நமது வைஸ்ராயின் மனைவியாராகிய எச். ஈ. லேடி செம்ஸ்போர்ட் இந்திய ஸ்திரீகளுக்கும் இங்கிலீஷ் ஸ்திரீகளுக்கும் ஸிம்ளாவில் ஒரு கிளப் செப்டம்பர்மீ 12உ யில் ஸ்தாபித்தார்கள். இந்த க்ளப்பில் இந்தியஸ்திரீகளு மாங்கிலஸ்திரீகளும் மெம்பர்களாயிருந்து தங்கள் அறிவை விருத்திசெய்யச் சமயம் வாய்க்கும்பொழுது பிரசங்கங்கள் ஏற்படுத்துதலாம். இதற்கு காரியதரிசி ராணி ஹர்னம்சிங். [ப–ர்]

குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் விதம்

(டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள்)

பிரிய சகோதரிகளே!

தாய்மார்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சிறுகுழந்தைகள் திடமாயிருந்தால் அநேக தொத்து வியாதிகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் பெரியவர்களான பிற்பாடும் சுலபமாக அவர்கள் வியாதியினால் பீடிக்கப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால் தாய்மார்கள் குழந்தைகளை மூன்று பிராயம் வரையில் சிரத்தையுடன் காப்பாற்றிவிட்டால் பிற்பாடு அவர்களுக்கு தொந்தரவு அநேகமாய் ஏற்படாது.

குழந்தைகளுக்கு தேகபலத்தையும் வளர்ச்சியையும் கொடுக்கக் கூடியது குழைந்தைகள் உட்கொள்ளும் ஆகாரமே. குழந்தைகளின் ஆகாரமானது அந்தந்த வயதுக்குத் தகுந்ததாகவும் புஷ்டியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டியது.

(1) குழந்தை பிறந்தவுடன் அதற்குச்சரியான ஆகாரம் அதனுடைய தாயாரின் மார்பிலிருந்து ஊறும் சீம்பால்தான். அந்தச் சீம்பாலுக்கோ குழந்தையின் மலத்தைக் கழிக்கிற சக்தியும் நல்ல பசியை சிசுவுக்கு உண்டாக்கும் குணமும் அமைந்திருக்கிறது. நம்மவர்கள் அது தெரியாமல் பிறந்த குழந்தைக்கு செவ்வெண்ணையும் தண்ணீர் கலந்த பசும் பாலையும் போட்டுகிறார்கள். அதுமிகப்பிசகு.

(2) குழந்தை பிறந்த ஆறுமணிக்குப் பிறகு சிசுவைத் தாயார் மாரில் வைத்து பால்குடிக்கச் செய்யவேண்டியது.

(3) முதல் மூன்று மாதம் இரண்டு மணிக்கு ஒருதரம் பகலிலும், நாலு மணிக்கு ஒருதடவை இரவிலும் பால்கொடுத்து வரவேண்டியது.

(4) மூன்று மாதத்திலிருந்து ஆறுமாதம் வரையில் பகலில் இரண்டரை மணிநேரத்திற்கு ஒருதரமும், இரவில் நாலுமணிக்கு ஒருதரமும் கொடுக்கவேண்டியது.

(5) ஆறு மாதத்திலிருந்து ஒன்பது மாதம் வரையில் பகலில் மூன்று மணிக்கு ஒரு தரமும், இரவு 11 மணியிலிருந்து காலை ஏழு மணி வரையில் பால் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த நேரத்தில் குழந்தை ஒருவித தொந்தரவும் இல்லாமல் நித்திரை செய்யவேண்டும்.

(6) ஒன்பது மாதத்திலிருந்து ஒரு வருஷம்வரையில் பகலில் நாலுமணிக்கு ஒருதரமும், இரவில் மேல் சொன்னபடியும் செய்ய

வேண்டியது. ஒன்பதுமாதம் அல்லது ஒருவருஷத்திற்குப் பிறகு குழந்தையை பால் மறக்கடிக்க வேண்டியது.

நடுவில் குழந்தைகள் அழுதால் வெய்யிற்காலத்தில் தாகத்தினுலும் மழைகாலத்தில் குளிரினுலும் அழுவது சகஜம். இதைத்தவிர உடம்பில் அசவுக்கியம் ஏற்பட்டாலும் குழந்தைகள் அழும். இதை அறியாமல் சில தாய்மார்கள் குழந்தை அழும்போதெல்லாம் பசியினுல் அழுகிறதென்று நினைத்துக் கண்டபடி உணவைக் கொடுக்கிருர்கள். இதனுல் தான் குழந்தைகளுக்கு அஜீரணம், வயிற்றுப்போக்கு முதலிய வியாதிகள் உண்டாகின்றன.

குழந்தைகளுக்கு எவ்விதமான ஆகாரம் கொடுப்பது என்பது நம்மவர்களில் அநேகருக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

தாயாரின் பாலுக்குச் சமானமான ஆகாரம் குழைந்தைகளுக்கு இதுவரையில் ஒருவரும் கண்டு பிடிக்கவில்லை. தாயாரின் பால்கூட சில சமயங்களில் சரியாயில்லாமல் போய்விடுகிறது. எப்படியென்ருல் தாய், காசம், இரத்தக் குறைச்சல், அஜீரணம், வயிற்றுப்போக்கு, ஹார்ட் வியாதிகள் இவைகளால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களின் மாரில் ஊறும் பால் குழந்தைகளுக்கு விஷமாய்ப் போய்விடுகின்றது. திட சரீரமுள்ள தாய்மார்கள் தங்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப்பால் கொடுத்து வளர்ப்பது அவர்களின் கடமை. அவர்களுக்கு தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பால் இல்லாமற் போனபோதிலும் புஷ்டியான ஆகாரத்தினுலாவது, மருந்துகளினுலாவது பாலைவளரச்செய்து தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பாலைக்கொடுப்பது உசிதம். ஆனுலோ நம்மவர்களில் சிறுவயதில் கலியாணம் செய்து சீக்கிரம் குழந்தைகள் உற்பத்தியாய் விடுகிறதினுலும், இருபது பிராயத்திற்குள் நாலு ஐந்து குழந்தைகளுக்குத் தாயாராகி விடுவதினுலும் சீக்கிரத்தில் உடம்பு மெலிந்து, நல்ல இரத்தமில்லாமல் பால் குறைந்தாவது அல்லது ஒன்றுமே யில்லாமல் பூஜ்யமாகவாவது ஆய்விடுகிறது. அப்படியிருந்தால் அந்த குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் கொடுக்கும் விதம்:—

தாயார்பாலுக்கு அடுத்தது பசுவின்பால்தான். இது போட்டும் விதம் நம்மவர்களுக்குத் தெரியாமல் பாலில் தண்ணீர்சேர்த்து அடுப்பில் கொதிக்கவைத்து ஆடையை எடுத்துவிட்டு சுவையில்லாத பாலைப் போட்டுகிருர்கள். இதுவுமில்லாமல் அரிசிக்கஞ்சி, ஜவ்வரிசிக்கஞ்சி, கோதுமைக்கஞ்சி முதலான பலதினுசுகளையும் குழந்தைகளுக்கு யோஜனையில்லாமல் சங்கில்போட்டு வயிற்றை அடைத்து விடுகிருர்கள். இப்படிச்செய்வதினுல் தான் குழந்தைகளுக்கு ஈரல் கட்டியும்,

சூணவயிறும், எலும்பு உருக்கிவியாதி வருவதுடன் கூட குழந்தைகள் நன்ருய் வளருகிறதுமில்லை, பல சாலியாக ஆகிறதுமில்லை. நாளுக்கு நாள் நம்மவர்கள் குறுகிக்கொண்டே வருகிருர்கள். இதுவுமல்லாமல் பலஹீனமான குழந்தைகளை அடிக்கடி தொத்து வியாதிகள் தொந்தரவு செய்கிறது. குழந்தைகளுக்கு சாதம், பிஸ்கட் முதலியவைகள் பல்முளைத்த பிறகு கொடுக்கலாம்.

பசுவின்பால் தயார்செய்து கொடுக்கும் விதம்

I

முதலில் பாலை சுத்தம் செய்வது எப்படியென்ருல் மூடியுள்ள பீங்கானில் பாலை வைத்து மற்ரெரு பாத்திரத்தில் குளிர்ந்ததண்ணீர் விட்டு பிறகு பால் பாத்திரத்தை அந்த தண்ணீருள்ள பாத்திரத்தின் மத்தியில்வைத்து அடுப்பில்வைத்து தண்ணீரைக் கொதிக்கவிடவும். கொதி வந்ததிலிருந்து பத்து நிமிஷம் வரையில் அடுப்பில் தண்ணீர் கொதித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டியது. பத்து நிமிஷம் சென்ற பிறகு இன்னுமொரு பாத்திரத்தில் குளிர்ந்த தண்ணீர் வைத்து இந்தப் பாலுள்ள பீங்கான் பாத்திரத்தை கொதிதண்ணீரிலிருந்து எடுத்து அதில் வைத்து பத்திரமாய் ஒரு குளிர்ச்சியான இடத்தில் வைத்திருக்கவேண்டியது. காலமே, சாயந்திரம் குழந்தைக்கு வேண்டிய பாலை இந்த விதமாக தயார்செய்து வைத்துக்கொள்வது அவசியம். இவ்விதமாக கொதிக்கவைப்பதினுல் ஆடை தனியாக எடுபடாது. குழந்தைகளுக்கு பால் சுவையாகவும் தேக வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாகவு மிருக்கும்.

II

இரண்டாவது:—குழந்தைக்கு பால்கொடுக்கும் பாத்திரங்களை தினசரிகாலமே ஸோடாப்போட்டு வெந்நீர் விட்டுச் சுத்தம் பண்ணி ஒரு மேஜையின் பேரிலாவது அல்லது ஒரு அலமாரியிலாவது தனியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பீங்கான் பாத்திரங்களையாவது அல்லது வெள்ளிப்பாத்திரங்களையாவது உபயோகிப்பது உசிதம். ஒவ்வொருதரமும் பால்கொடுக்கிறதற்கு முந்தியும் பிந்தியும் பாத்திரங்களை வெந்நீர் விட்டுக் கழுவிக்கொள்ளவேண்டியது. குழந்தைக்குக் கொடுக்கும் பாலை ஈக்கள் தீண்டாமல் முன்சொன்னபடி மூடிவைக்கவும்.

முதல் மூன்று மாதம் வரையில்:—முன்பு சொன்னபடி கொதிக்க வைத்த பாலுக்குச் சரிசமமான கொதித்த தண்ணீர் சேர்த்து ஒரு அவுன்ஸுக்கு (1 oz. of mixed milk and water) ஒரு கிரெயின்

அல்லது இரண்டு கிரெயின்ஸ் ஸோடா ஸிட்ரஸ் (1 or 2 grains of soda citrus) என்ற உப்பைச்சேர்த்துக் கொடுக்கலாம், அநேக குழந்தைகளுக்கு அது ஜீரணித்துவிடும்.

மூன்று மாதத்திற்குப்பிற்பாடு:—அந்தப்பாலை அப்படியே குழந்தை குடிக்கும் அளவிற்கும் எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் சேர்க்காமலே ஒரு அவுன்ஸுக்கு முன் சொன்ன அளவு ஸோடா ஸிட்ரஸ் என்னும் உப்பைச் சேர்த்துக்கொடுக்கலாம். ஸோடா ஸிட்ரஸ் சேர்ப்பதினுல் அநேக குழந்தைகள் தண்ணீர் சேர்க்காதபாலை ஜீரணிக்கும். மாதம் ஆக ஆக உப்பைக் குறைத்துக் கொண்டுவந்து ஒன்பதுமாதத்திற்குப்பிற்பாடு அதைமுழுவதுமே நிறுத்திவிடலாம்.

தாய்ப்பால் பசுவின்பாலைவிட சுவையாயிருக்கும்:— ஆகையால் பசுவின்பால் கொடுக்கும் பொழுது அதற்கு கொஞ்சம் (lactose) லாக்டோஸ் என்னும் சர்க்கரையைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இம்மாதிரிதான் குழந்தைகளுக்கு தாயார் பாலுக்கு அடுத்தபடி சரியான வழியென்று மேல்நாட்டு வைத்தியர்களால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சிசுக்களுக்குக் கொடுக்கும் பால்ஜில்லென்றிருக்காமல் கொஞ்சம் சூடாகவே யிருக்கவேண்டும்.

மற்றப்படிமெலின்ஸ் மாவு, ஹார்லிக்ஸ்பொடி, ஆலம்பரிஸ் பொட்டிப்பால் இவைகளெல்லாம் கொடுப்பது பிசகு. எப்பொழுதாவது ஒரு சமயத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனல் சதா அவைகளையே ஆகாரமாக பாவித்துவைத்தியர்கள் உத்திர வன்னியில் கொடுப்பது பின்னுல் பலதீங்குகளை உண்டாக்கும்.

ஸோடாஸிட்ரஸ் சேர்த்தபால் சில குழந்தைகளுக்கு ஜீரணமாகாமலிருக்கும் பக்ஷத்தில் வைத்தியர்களைக் கேட்டு அப்பொழுதுக்கப்பொழுதே உபசாந்தி பண்ணிக்கொள்வது அவசியம்.

சிசுகளுக்கு குடிக்கக் கொடுக்கும் ஜலம் கொதிக்கவைத்ததாயிருக்கவேண்டும். ஆகாரநேரம் தவிர மற்றநேரங்களில் கண்டபடி பக்ஷணத்தையும், பிஸ்கோத்துகளையும், ரொட்டித்துண்டுகளையும் சாப்பிடும் படியாக விடக்கூடாது. கண்டபடி குழந்தைகளைத் தின்னவிடுவதினுல் ஜீரணக் குடல் பலஹீனப்பட்டு மாந்தம், வயிற்றுப் போக்கு இப்பேற்பட்ட குடல் வியாதிகளுக்கு இடமாகிறது.

ஒன்பது மாதத்திற்குப்பிற்பாடுதான் சாதம் கொடுக்கலாம். குழந்தைகளுக்கு சாதமாவது பாலாவது கொடுக்கும் பொழுது தாய்மார்கள் தங்கள் கைகளை அரப்பு அல்லது சோப் போட்டு கழுவிக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டியது.

குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற ஆகாரம் கொடுப்பதற்கு அடையாளம் ஒவ்வொரு நாளும் குழந்தை தளிர்த்து வளர்ந்து கொண்டே வரும் அப்படி யில்லாவிட்டால் ஆகாரத்தின் பிசகென்று வைத்தியர்களிடம் காண்பித்து எங்கு பிசகிருக்கிறதென்று உடனே கண்டு பிடிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு தாயாரின் கடமை.

மேல் நாட்டார் இவ்வளவு வீரர்களாகவும் சாமர்த்திய சாலிகளா கவும் இருக்கிறதற்குக் காரணம் அந்நாட்டின் தாய்மார்களே. நாம் பிஞ்சில் பழுப்பதுபோல கொஞ்சவயதிலேயே எல்லாம் அநுபவித்துக் கிழத்தன்மையை வெகு சீக்கிரத்தில் அடைகிறோம். அவர்கள் நீடித்து வாழ்வதுமன்னியில் தேசாபிமானிகளாகவும் புத்திக் கூர்மை யுள்ள வர்களாகவும் தைரியசாலிகளாகவு மிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போல் நாமும் உன்னத பதவியை அடைய முயலுவோமாக.

ராஜ பக்தி

கலாவதி

(80-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

எது குலதிலகன் சமையல் அறையில் புகுந்ததும் அங்கே ஒரு வரையும் காணவில்லை. தனக்கு எப்படியானாலும் சரி குதிரையைப் பட்டினி போடக் கூடாதென்ற எண்ணத்துடன் புறவடைப்பக்கம் போனான். பின் புறவாயிலால் வெளிப்புறப்பட்டு முதலில் தன் குதி ரையைக் கட்டவிழ்த்து, தன் பின்னாலேயே நடத்திக்கொண்டு போய் புறவடையில் ஒருமூலையில் கட்டிவிட்டுத் தொட்டியில் நிரம்பப்புல்லும் போட்டு, குளிர்க்கு ஹிதமாய் குதிரை யண்டையிலேயே வெயிலில் உட்கார்ந்து கொண்டான். "அட! அடா! நான் இரண்டு நாய்க்குட்டி களைத் தேடிவர இங்கு ஒரு பெரிய இராஜத் துரோகியைக் கண்டே னே!! இவன் மீது எனக்கு எவ்வளவு கோபமுள வேண்டுமோ அவ்வ ளவு தூரம் இவன் மேல் கோபம் வரவில்லை !! இது என்ன காரணம் பற்றி? இராஜத்துரோகியானாலும், நம் வம்சத்தைப் பற்றிப் பேசும் போது எவ்வளவுமரியாதை!—" என்று இவ்விதம் தனக்குள் ளேயே ஆலோசனை செய்து கொண்டிருப்பதற்குள், அப்பிரபு வின் பெண் அங்கே வந்து "ஐயா சமையல் அறையில் உம்மை கவ னிக்க ஒருவரும் இல்லைபோல் தோன்றுகின்றது; இவ்விதம் உம்மை அவமரியாதை செய்ததற்கு நான் மிகவும் மனம் வருந்துகின்றேன். எங்கள் வீட்டுவேலைக்காரி சந்திரமதி வெளியே போய் இருப்பது எனக்குத் தெரியாது. நீர் தயவு செய்து இப்பொழுது சமையல் அறைக்கு வருவதாய் இருந்தால் உமக்கு வேண்டிய உணவை நானே படைக்கின்றேன்—எழுந்திரும் ஐயா!" என்றாள்.

"அநேக வந்தனம்! அம்மா!! மெத்த சந்தோஷம் என்னைப் போன்ற வனத்திருடர்களுக்கு நீர் எவ்வளவு அன்பும் தயையும் உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றீர்கள்!!" என்றான் எதுகுலன்.

"ஓ! ஓகோ! நீர் அவ்விதம் வனத்தில் திருடமாட்டீர் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது; நிச்சயம் செய்யமாட்டீர் என்று எனக்குத் தெரியும்; அவ்விதம் செய்வதாய் இருப்பினும், ஐயா நீர் அப்படி செய்யக் கூடாதென்று நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்று உள்ளே கூட்டிக்கொண்டு போய் சாப்பாடு போட்டாள்.

சாப்பிடும் போது எதுகுலதிலகன் "தாயே! உமது தகப்பன் பெயர் ஹேமநாதர் அல்லவா? அப்படித்தான் அச்சாஸனத்தில் பார்த்ததாக ஞாபகம்" என்றான்.

"ஆம்! ஐயா! என் தகப்பனார் பெயர் ஹேமநாதர்; என் பெயர் கலாவதி,"

எதுகுலன்: நீங்கள் இங்கேயே இருக்கின்றீரா?"

கலாவதி "ஆம்! ஐயா, இப்பொழுது இங்கேதான் இருக்கின்றோம். நீர் மெதுவாய் போஜனம் செய்யலாம். நான் போய் வருகிறேன்" என்று புறப்பட்டுப் போய் விட்டாள்.

"எவ்வளவு நல்ல பெண் இவள்!! இராஜத் துரோகியான உத்தியோகஸ்தன் பெண்ணாய் இருந்தும் என்னை 'வா' 'போ' என்று மரியாதைக் குறைவாய்ப் பேசாமல், 'ஐயா' வென்று அழைக்கின்றாளே? அமிர்தேசன் வம்சத்தில் பிறந்தவன் அல்ல இவன் என்று காட்ட என் முகத்தில் ஏதாவது குறிகள் இருக்கின்றனபோலும்!! ஒருவருக்கும் நம் யோக்கியதையைப் பற்றிச் சந்தேகம் உண்டாக வழியில்லாமல் ஜாக்கிரதையாய் நடந்து கொள்வதே மேல் என்று இவ்வாறு ஆத்மகதமாய்ப் பேசிக்கொண்டே போஜனம் செய்து முடித்தான். பிள்ளைக்குப் பசி அதிகமாய் இருந்ததென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லையே!! போஜனம் முடிந்ததும் எதுகுலன் இடம் விட்டு எழுந்து போவதற்குள் மறுபடி கலாவதி உள்ளே நுழைந்து "பாரிஜாதர் இதோ வந்து கொண்டிருக்கின்றார்." என்றாள்.

எதுகுலன் "சந்தோஷம் அம்மா; ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் தயவு செய்து பதில் சொல்லவேண்டும்; இப்பொழுது நமதரசர் எங்கேயிருக்கின்றார் தெரியுமா உங்களுக்கு? என்று கேட்டான் எதுகுலன். "நமது—உங்கள் அரசனா? அவர் இப்பொழுது யாதவகுல அரசனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து இருக்கின்றார் என்றும், அவ்வரசனும் விஜ்ஜல சேனாபதியும் தங்களுள் கலந்து பேசிக்கொண்டு மறுபடி யாதவ தேசத்திலேயே சிறைப்படுத்தப் போவதாகவும்—சிறைப்படுத்தி

யிருப்பதாகவுமோ—சமாசாரம். ஆனால் அவரைப் போய்பார்ப்பதற்கு எவராலும் முடியாது. முடிந்தாலும் அவ்விதம் போவது ஆபத்துக்கிடமாகும் என்று எனது வாய்க்காதோடு சொல்லிவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தாள்.

எதுகுலன் வெளியேபோனதும் பாரிஜாதன் எதிரேவந்துகொண்டிருந்தான். இருவரும் அவன் குடிசைக்குச் சென்று சற்றுநேரம் பேசியபின்னர், தான் வந்த காரியத்தைச் சொன்னான் அவனுடன் எதுகுலன். "என் சினேகிதன் அமிர்தேசனுக்குப் பேரப்பிள்ளை இருக்கிறான் என்பது இன்றையவரையில் எனக்குத் தெரியவில்லை. நீ வெகு நாளாய் அமிர்தேசனோடேயே குடியிருந்து வருகிறாயா அப்பா?" என்றுகேட்டான் பாரிஜாதன். "இல்லை? இப்பொழுது ஒரு வருஷ மாய்த்தான் என் பாட்டனோடு இருக்கின்றேன். இதற்குமுன் கருமலை நகரில் எஜமானன் மாளிகையில் அவரது பிள்ளைகளுடன் நானும் வளர்ந்து வந்தேன்—"

"ஆனால் நீ இராஜ கக்ஷியைச் சேர்ந்தவன் அல்லவா?" என்பதற்குள், எதுகுலன் "ஆம்! ஆம்!! சந்தேகமென்ன!! உயிருள்ளவரைக்கும் அந்தக் கக்ஷியை விடுவதாக எண்ணம் கனவிலும் கிடையாது!" என்றான்.

"நானும் அவ்விதமே இருப்பவன் தான். ஆனால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை இவ்விடத்தில் பேசுவது தகாது. வீட்டின் பின்புறம் போய்விடுவோம் வா; அங்கே ஒற்றுக்கேட்க நாய்களும், பசுக்களும் தான் இருக்கின்றன. அவை ஒருவரிடமும் நாம் பேசுகிறதைக் கேட்டுக்கோள் சொல்லமாட்டாதன;" என்று எதுகுலனை வீட்டின் பின்புறம் அழைத்துப் போனான்.

அங்கே போனதும் எதுகுலதிகன் "ஐயா உம்மைக் காணவந்து, ஒரு இராஜத்துரோகியண்டை வார்த்தையாட வேண்டியிருக்குமென்று நான் எண்ணவேயில்லை. எப்படியோ பேசியானது ஆய்விட்டது;" என்று அவனுடன் ஆதியோடந்தமாக நடந்த விஷயத்தையெல்லாம் சொன்னான்.

அவற்றையெல்லாம் கேட்ட பாரிஜாதன் "நீ மஹா துணிவுள்ளவன்!! அப்பா!! ஆயினும் எல்லாம் நமது நலத்துக்கே நீ அவ்விதம் பேசிவிட்டனை போலும்: எனக்கு உத்தியோகம் கொடுத்து இருக்கின்றனர். என்னைப்போல் இன்னும் இரண்டு பேருக்கும் உத்தியோகம் கிடைத்து இருக்கின்றது. அவ்வளவுதான். மற்றப்பேர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை. வனபாலகர்களாக இன்னும் பலர் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் எந்தவிதத்தில் உத்தி

யோகத்துக்குத் தகுதியோ எனக்குத் தெரியாது. தினம் காலை முதல் சாயங்காலம்வரை இராஜனை தூஷிப்பது தான் அவர்கள் வேலை. இராத்திரியிலும்கூட அப்படியே செய்வார்கள்; ஆனால் முடிகிறதில்லை. அற்பசொற்பமாய்க் குடித்தால் அல்லவா புத்தி சுவாதீனத்தில் இருக்கும்! இவ்வளவு யோக்கியர்கள் வேலைக்கு வந்து இருக்கின்றனர்!!" என்றான் பாரிஜாதன்.

இவர்கள் அனைவரும் உமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் தானே" என்று கேட்டான் எதுகுலதிலகன்.

"அப்படியென்று சொல்லலாமே ஒழிய உண்மையாய் அப்படியில்லை. ஒவ்வொருவனும் என்னவேண்டுமானாலும் செய்கிறான். கட்டுகாவல்கிடையாது இக்காலத்தில்—ஆகையால் இனிமேல் நீ இங்கே வருவதாய் இருந்தால் உன்வில், அம்பு, கத்தி இவற்றைக் கொண்டுவர வேண்டாம். வீட்டுக்குப் போகும்பொழுது திருட்டுப்பசங்கள் உன்னைப் பின் தொடராமல் பார்த்துக்கொள். இதோ நாய்கள் உன் பாட்டனாருக்கு. உனக்கு மான் வேட்டையாடத் தெரியுமா தம்பீ?" என்று கேட்டான். நான் ஒருமானையாவது அடியாமல் வெளியில் புறப்பட்ட பின் வீட்டுக்குப் போவதில்லையே!!" என்று பதிலுரைத்தான் எதுகுலன். "அப்படியா? ஆனால் நாம் இருவரும் ஒருதினம் வேட்டைக்குப் போகவேண்டும். நானும் ஒருநாள் உங்கள் இருப்பிடத்துக்கு வர வேண்டும். உனக்கு அங்காளம்மன் மாந்தோப்பு தெரியுமா?" என்று கேட்டான். பாரிஜாதன்.

"பேஷாய்—தெரியாமலென்ன ?" என்றான் எதுகுலன். "நாளனிக்குக் காலை சூரிய உதயத்துக்கு முன்னர் என்னை அம்மாமரத் தோப்பில் சந்திக்கின்றாயா?" என்றுகேட்டான். பிழைத்து இருந்தால் வருவதில் சந்தேகமில்லை" என்றான் எதுகுலன். ஆனால்சரி பொழுதாகின்றது. நாய்களைக் கயிற்றைக் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது ஊருக்குப் புறப்பட்டுப் போ குழந்தாய்" என்றான் பாரிஜாதன்.

பாரிஜாதனுக்கு இரகசியம் வெளியிட்டது.

வனபரிபாலனம் முற்காலத்திலும், கிட்டத்தட்ட, தற்காலத்தில் நடப்பது போலவே, நடந்தேறிவந்தது. வனத்தலையாரிகளும், வனபரிபாலரும், அவர்களுக்கு மேல், வனமணிகாரனும் அவருக்குமேல் வனத்தலைமை யதிகாரியுமாக அநேக உத்தியோகஸ்தர் இருந்தனர். வனங்களில் வேட்டையாடவும், தேன், காய்கறி, எடுக்கவும், விறகு வெட்டவும், மரம் அருக்கவும், அதிகாரிகள் அனுமதியில்லாமல் வனத்தில் பிரவேசித்தல் குற்றமான காரியம். இவ்வாறு செய்வோரை அவரவர் குற்றத்துக்குத் தக்கபடி தண்டனை விதிப்பதுண்டு.

மேற்சொன்ன காரியங்கள் செய்யவும், மாடு, ஆடு மேய்க்கவும் உத்தரவு கேட்கும்போது ஏராளமாய்த் தலைமை அதிகாரிக்குப் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கும். அவ்வரியைக் கொடுக்க இஷ்டமில்லாதவர்களும் சக்தியில்லாதவர்களும் திருட்டுத்தனமாயும் தங்கள் தங்கள் வேலையை நடத்திக் கொள்வதுண்டு. இதைத்தடுக்க சில சில உத்தியோகஸ்தர்கள் வெகு கடுமையான தண்டனை விதித்துவந்தனர். ஆடுமாடுகளைக் கவர்ந்துகொள்வர்; வேட்டையாடினால் சிறைப்படுத்துவார்கள். மறுபடியும் அதே தப்பிதம் செய்யின் கையைவெட்டி விடுவார்கள்.

இவ்விதமாய் வனபரிபாலனம் நடந்துவந்ததும் கருமலைப் பிரதேசத்தில் மட்டும் இதுவரையில் எல்லாரும் நினைத்தபடி கொள்ளையடித்துக்கொண்டிருந்ததும், இப்பொழுது தற்காலத்தில் தாங்களே அவ்விதம் செய்ய ஏற்பட்டதும் எதுகுலனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆகையால் குடிசைக்குப் போகும்போதே தன் கஷ்டத்திசையைப் பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டுபோவான் ஆயினன்.

"அமீர்தேசன் இனி இருப்பது கொஞ்சகாலம்தான். அவன் ஆயுள் வெகுவாய் முடிந்துவிட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். இனி நான் தனியாய் வேட்டையாடி அதனால் கிடைக்கும் பொருளை விற்றேயல்லவா ஜீவனம் செய்யவேண்டும்? குடியரசோ ஒரு விதமாய் நிலைநின்றுவிட்டது போலும். புதிய உத்தியோகஸ்தனும் வந்து சேர்ந்துவிட்டான். முன்போல் நினைத்தபடி ஒன்றும் செய்யமுடியாதே—ஆயினும் கொஞ்சம் அநுகூலமிருக்கின்றது. ஹம்ஸப்பிரியனுடைய தோட்டம் வளப்பமாய் இருக்கின்றது. இன்னும் கொஞ்சம் பிரயாசைப்பட்டால் சோளம், கம்பு, ராகி இவற்றையும் பயிராக்கலாம். ஏதோ பார்க்கலாம். எவ்விதம் முடியுமென்று—" என்றிப்படிப் பின் வரும் சங்கதிகளைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டே குடிசை போய்ச் சேர்ந்தான்.

மறுநாட் காலையில் போசனம் செய்யும்பொழுது எதுகுலதிலகன் மணிகாரன் வீட்டுக்குப்போன சங்கதிகளையும், மணிகாரன் தன் வீட்டை எஜமானனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் பக்கத்தில் ஒரு குடிசை போட்டுக்கொண்டு இருப்பதையும், தனக்கும் அவ்வெஜமானனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையையும், ஒன்றும் விடாமல் சொல்லி முடித்தான்.

படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு இவற்றை யெல்லாம் கேட்டிருந்த அமீர்தேசன் "அப்பா! கண்மணியே நீ எவ்வளவுதூரம், புத்திசாலிதனமாய்ப் பேசவேண்டுமோ அதை விடுத்து தைரியமாய்ப் பேசிவிட்டனை! ஆயினும் நீ செய்ததில் தப்பொன்றுமில்லை. யார் தான் பெரிய வம்சத்தில் பிறந்த உன்னிடத்தில் முகஸ்துதியை

எதிர்பார்க்கக்கூடும். பொய்யோ உன் நாக்கை அறுத்தாலும் வராது ஆண்மையும், கர்வமும் குடிகொண்ட வீர சிம்மமே போல்வாய். ந அவ்விதம் நடப்பது என்மனதுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாய் இருக்கின்றது. என்னைப் படுக்கையில் படுக்கவிடு. விசாலாக்ஷியிடம் சென்று தயவு செய்து கொஞ்சம் கஞ்சி வாங்கிக்கொண்டு வா, குழந்தாய்" என்றான்.

இவ்விரண்டு மூன்று நாட்களில் அமிர்தேசனுக்கு உண்டான தேகத்தளர்வைப் பார்த்து எதுகுலனுக்கு அடக்கமுடியா விசனமுண்டாயிற்று. அந்திக்காலம் கிட்டிக்கொண்டிருக்கின்றதென்பது தெளிவாயிற்று. எதுகுலன் மத்தியானம் தனது வேலைகளைப்பார்த்துவிட்டு சாயங்காலம் ஹம்ஸப்பிரியனுடன் தோட்டத்தில் களை பிடுங்கியானதும், அமிர்தேசனை வந்து மறுபடியும் பார்த்துவிட்டு "அமிர்தேசா! நான் நாளைகாலையில் பாரிஜாதனோடு வேட்டைக்கு வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். போய்வரட்டுமா?" என்று கேட்டான். "என் மகனே அப்படியே செய்—பாரிஜாதனோடு எவ்வளவு சினேகமாய் இருக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு சினேகமாய் இரு. அவன் எனது ஆப்த சினேகிதன். அவசியமானால் நீ யார் என்ற உண்மையைக்கூட அவனிடத்தில் சொல்லலாம். உங்கள் எல்லாருக்கும் ஒரு நாள் பிரயோசனம் ஆகுமென்று எண்ணி நானே அவனிடத்தில் உங்கள் விருத்தாந்தத்தை சொல்ல எண்ணினேன். அதற்குள் எனக்கு இவ்வியாதி வந்துவிட்டது. கூடுமானால் நாளை இராத்திரி அவனை இங்கு அழைத்துவா. எனக்கு அதிக அவஸ்தை யென்றும் ஏதோ சில வார்த்தைகள் பேசவேண்டும் என்றும் சொல்! உடனே வந்துவிடுவான். நீ நாளைகாலையில் அவனுடன் போய்வா குழந்தாய்" என்றான்.

மறுநாள் காலையில் எதுகுலன் அருணோதயத்திலேயே புறப்பட்டு 5,6 நாழிகை வழி தூரத்திலிருந்த மாந்தோப்புக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். ஒரு பெரிய மரத்தில்மேல் தன் வில்லைச் சார்த்திவிட்டு அமிர்தேசனது பெரிய நாய் காலடியில் படுத்து இருக்கத் தான் அம் மரத்தின்மேல் உல்லாசமாய்ச் சாய்ந்துகொண்டு கிழ்த்திசையின் அழகைப்பார்த்து ஆநந்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அதிக நேரம் காத்து இருக்கவில்லை, அச்சுவல பாரிஜாதனும் வில், அம்பு முதலியவற்றுடன் தன் தாய்ப் பின் தொடர எதுகுலனிடம் வந்து சேர்ந்தான். இருவரும் தழுவிக்கொண்டபின் "எது குலதிலகா நீ என்ன சூரியோதயத்தைப் பார்த்து ஆனந்திக்கின்றையோ? நான் உன் பக்கம்வரும் வரையில் என்னைத்திரும்பியே பார்க்கவில்லையே நீ" என்றான்.

"பாரிஜாதரே நீர் வந்தது பற்றி மிகச் சந்தோஷம்,"

"என் அருமைச் சிறுவனே நீ வந்துபோனது முதல் என் எஜமானன் வீட்டில் என்னை எத்தனை தொந்தரவு செய்து விட்டார்கள் தெரியுமா? உன்னைப்பற்றி 10,000 கேள்விகள் கேட்டார். நீ அமிர்தேசன் பேரனா இல்லை, தைலப்ப சக்ரவர்த்தி சகோதரன் யக்ஷேசுவரனா என்று கூட அவருக்குச் சந்தேகமோ என்னவோ? தக்க விடை கொடுப்பதற்குள் என் பிராணனுக்கு வந்துவிட்டது. கடைசியாக உன் பாட்டனார் குடியிருக்கும் வீடும் தோட்டமும் அவருடைய சொந்த ஆஸ்தியென்றும், அவை உங்களுக்கு வெகு நாளைக்குமுன் கொடுத்த சேவக மானியம் என்றும், நீங்கள் மாளிகையில் வளர்க்கப்பட்டு கடைசியில் நரசிம்மவீரனும் இறந்து, மாளிகையும், தீப்பற்றி எறிந்த பின், மறுபடி உன் பாட்டன் வீட்டுக்குவந்து சேர்ந்தீர் என்றும், விவரித்துச் சொன்னேன். அவரைவிட அவருடைய குமாரத்தி இன்னும் அதிகமாய் கேள்விகேட்கத் தொடங்கினாள். அவர் இல்லாத சமயத்தில் கடைசியில் நீ வேட்டையாடக் கூடாதென்றும், அவ்வாறு செய்தால் திருட்டுத் தனத்துக்காகத் தன் தகப்பன் தண்டிப்பார் என்றும் உன்னிடம் சொல்லும்படி என்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டாள்" என்றான் பாரிஜாதன்.

'என்னை பத்திரமாய் இருக்கச் சொன்னதுபற்றி அந்த அம்மணிக்கு வந்தனம். எப்படி யிருப்பினும் இன்றைக்கு ஒரு மான் அடிப்பதாகவே தான் புறப்பட்டிருக்கிறேன். இராஜவடிவம் பொருந்திய ஆண் மான்கள் குடியரசு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்டன வல்ல. நம்போன்ற இராஜ விசுவாசிகளே வேட்டையாட வேண்டியவை" என்றான் கர்வத்தோடு.

"நீ சொல்வது உண்மையே தம்பி: உன் சாமர்த்தியத்தைப் பார்க்கலாம், புறப்படுவோமா?" என்று புறப்பட ஆரம்பித்தனர். சுமார் 1 நாழிகை வழிதூரம் நடந்து போனதும் மான் அடிச் சுவடு ஒன்றைப்பற்றிக்கொண்டு ஒரு புதரண்டைப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பாரிஜாதனை வெளியில் நிறுத்திவிட்டு வில் அம்புடன் மெதுவாய் புதருள் புகுந்தான். சப்தம் கேட்டு ஒரு மான் நகரத்தொடங்கிற்று. எய்தான் அம்பை; வில் நாண் சப்தம்கேட்டு இன்னொரு மான் புதரிலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டது. பாரிஜாதன் அதைத்துரத்திக் கொண்டு போனான். போய் அதைக் கொள்வதற்குள் எதுகுலனும் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தான். எதுகுலன் மானை அடிக்கத் தப்பினதாகவும் தான் அதை அடித்து விட்டதாகவும் நினைத்துக்கொண்டு ஜெம்பமாய்பாரிஜாதன் "என் பிள்ளாய் மானை நழுவவிட்டாய், நான ல்லவாகொன்றேன், உன்கையால் ஆகவில்லையே" என்றான். "இந்தப்

பெண்மானை நான் குறிவைக்கவேயில்லையே. அதோ புதரில் நான் அடித்த ஆண்மான் விழுந்துகிடக்கின்றது போய் பார்க்கலாம் வா" என்றான்.

புதரில் போய்ப்பார்க்கவே எதுகுலன் சாமார்த்தியத்துக்கு சாக்ஷியம் இருந்தது.

மகனே இவ்வளவு கவனமாயும், கெட்டித் தனமாயும், நீ வேலை செய்வாய் என்று எனக்கு எண்ணமேயில்லை. உனக்கு பலே பழக்கம் இருக்கிறதுபோல் தோன்றுகின்றது என்று இரண்டு மிருகத்தையும் ஒரே இடத்தில் எடுத்து வைத்தபின், எதுகுலன் "ஐயா பாரிஜாதரே நாம் இருவரும் எங்கள் குடிசைக்குச்சென்று வண்டியையும் குதிரையையும் கொண்டுவந்து. அந்த வண்டியில் இவ்விரண்டையும் போட்டு உம்விட்டிற்குப் கொண்டுபோகலாம்" என்றான். அதற்கு மணிகாரனும் சம்மதிக்க இருவரும் அமிர்தேசன் குடிசையை நோக்கிச் சென்றனர்.

குடிசைக்குவந்து சேர்ந்ததும் அமிர்தேசனும் பாரிஜாதனும் சிறிதுபொழுது அளவளாவினர். பின்பு பாரிஜாதனும், எதுகுலனும், ஹம்ஸப்ரியனும் போஜனஞ் செய்தனர். போஜனம் முடிந்ததும் குழந்தைகள் வெளியே போயின. எதுகுலனும், ஹம்ஸப்பிரியனும்தோட்டத்தைக்கவனிக்க வெளிச்சென்றனர்.அச்சமயத்தில் பாரிஜாதனுக்கு அமிர்தேசன் இக்குழந்தைகள் எவர் என்றும், எவ்விதம் தன்னிடம் வந்தார்கள் என்றும், ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் விவரமாய்ச் சொன்னான். பாரிஜாதனுக்கு இதைக்கேட்டு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் ஒருங்கே எழுந்தது. ஒரே ஓட்டமாய்த் தோட்டத்துக்கு ஓடி எதுகுலனைக்கண்டு "ஐயா நீர் எனது தலைவனான வீரநரசிம்ம மல்லதேவன்குமாரர் என்பது இப்பொழுதே தெரிந்தது. என்னுடன் வேட்டையாடினவர் எவரென்று நான் சரியாய் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இப்பொழுது, தெரிந்தபின் என்மனம் குளிர்ந்தது" என்று முறைப்படி இருவருக்கும் வந்தனம் செய்தான்.

எதுகுலதிலகன் கம்பீரமாய் "நீ இவ்வளவுதூரம் மரியாதை செய்யவேண்டியதில்லை. நான் இன்னும் அமிர்தேசன் பேரனாகவே இருக்கவேண்டு மென்பதை மறக்காதே" என்றான்.

"அவ்விதமாகவே தான் நடிக்கவேண்டும் என்பதை ஏழையாகிய நான் மறப்பேனோ? இன்று மத்தியானம் என் சாப்பாடு நரசிம்மராஜன் மகன் எனக்குப்படைக்க நான் எவ்வளவு புண்யம்பண்ணினேனோ தெரியவில்லை" என்று ஆனந்தக் கூத்தாடினான். வெகுநேரம் பலவிஷயங்களைப்பற்றிப் பேசியபின் பாரிஜாதன் "ஐயா எதுகுலரே

அமிர்தேசன் இனி 4, 5, நாள்கூட இருப்பது கஷ்டமே. நான் மறுபடி வந்துபார்க்கிறேன். ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

மறுநாள் காலையில் வண்டியில் மிருகங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வனங்களைத்தாண்டி பாரிஜாதன் விடுபோய்ச் சேர்ந்தனர். அன்று இரவு எதுகுலன் அங்கேயே தங்கிவிட்டு மறுநாள் அமிர்தேசன குடிசைக்குத் திரும்பவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்துகொண்டனர்.

“ஏன் சந்திரமதி எங்களுக்கு ஏதாவது தயவுசெய்கிறாயா? பசிக்கின்றது” என்று பாரிஜாதன் வேலைக்காரியைக் கேட்டான். அவள் உடனே உணவிடவே இருவரும் சாப்பிட்டார்கள். பின்னர் “ஏன் சந்திரமதிஎன் சிநேகிதனுன இச்சிறுவருக்குப் படுக்க இடமிருக்கின்றதா என்றான், வீட்டில் இடமில்லை புறவடையில் குதிரைலாயத்துக்குப் பக்கத்தில் புல்விட்டில் ஏராளமாய்ப் புல்இருக்கிறது. அங்கே வேணுமானால் படுத்துக்கொள்ளட்டும்” என்றாள்.

“அது போதும் எனக்கு” என்றான் எதுகுலதிலகன். படுக்கைக்குப் புறப்பட நேரமானபடியால், எவ்விடத்திற்குப் போவதென்பதைக்காட்ட, எதுகுலனுடன் பாரிஜாதனும் வந்தான். எதுகுலன் புல் அறையில் படுத்துக்கொண்டதும் 200, 250 அடி தூரத்துக்கப்பால் இருந்த தன் குடிசைக்குச் சென்றான் பாரிஜாதன்.

பதார்த்த குண சிந்தாமணி.

கீரை வகை.

சூரணத்தண்டென்னும் பத்தியத்திற்கான கருணைத்தண்டால் மூலரோகமும், கபகோபமும் நீங்கும், பல முண்டாகும், சீரணமும் பசியு முண்டாகும்.

கீரைத்தண்டால் பித்த கிரிச்சரம், பிரமேகச்சூடு, வயிற்றுக் கடுப்பு, ரத்த பேதி முதலிய நோய்களும் போம். ஆனல் அதிவாத சீதளமுள்ளது.

நோயற்ற நல்ல பதார்த்தமாகிய வெண் கீரைத்தண்டினால் வெப்பமும் வெளிமூல ரோகமும் பித்த எரிச்சலும் நீங்கும்.

புதியன் மூலியால் அரிசியோடு வாந்தி, அக்கினிமந்தம், அழுக்கு ரத்தம், மலப்போக்கு, இவை நீங்கும். போசனமும் செல்லும்.

வெள்ளைக்கீரைக்கு வாதகோபம் நீங்கும். மூலைப்பால் பெருகும். இளம் பருப்புக் கீரைக்கும் பித்தாதிக்கம் போம்.

மழைக்காலத்து வங்கார வெள்ளைக்கிரையினால் வாதநோயும், வயிற்றுப்பிசமும் நீங்கும், சிக்கிய மலமும், நீரும் சரியா யிறங்கும், குடலுக்குச் சுகமுண்டாகுமென்க.

நல்லபசலைக் கிரையால் நீர்க்கடுப்பு, நீரடைப்பு, நீங்காத மேகம் அருசிவாந்தி இவைகள் போகும்.

சிறு பசலைக்கீரை தாகத்தையும், சூட்டையும் தணிக்கும், மலத்தையிளக்கும், கபத்தைப் பெருக்கும்.

பாற்சொரிக்கீரை வயிற்றுக் கடுப்பையும், மலம், சீதபேதி இவைகளையும் நீக்கும்.

காணுக்கீரை கபம், அக்கினிமாந்தம் அழிக்கணம், மகோதரம், புழுநெளிகின்ற இரணம் இவை போமென்க.

நமது சித்திரப்படக் கதை.

நூறு வருஷம் நித்திரைசெய்த பெண்மணி.

முன் ஒரு காலத்தில் ஒரு அரசன் ஒரு ஊரில் வசித்துவந்தான். அவனுக்கு ஒரே ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தையை மிகவும் அன்பாய் வளர்த்திவந்தான். அதற்கு ஒரு வயதானவுடன் பெயரிட ஒரு சடங்குசெய்தான். அச்சமயத்தில் அநேகரை விருந்துண்ண வரவழைத்தான். வரவழைத்தவர்களில் ஏழு தேவதைகள் வந்திருந்தார்கள். இத் தேவதைகள் ராஜன் குழந்தைக்கு நன்மை செய்ய வந்தார்கள்.

விருந்துண்ண எல்லாரும் உட்காரும்பொழுது ஒரு வயது சென்ற தேவதை உள்ளே நேராகவந்தாள். இத்தேவதையை ராஜன் வரவழைக்கவில்லை. ஏனெனில் ஒருவருக்கும் இத்தேவதையின் க்ஷேம சமாச்சாரம் சுமார் நாற்பது வருஷங்களாகத் தெரியாது. இத்தேவதைக்கோ அரசன் தன்னை விருந்துக்கு அழைக்காததினால் அரசன் மீது கோபம் உண்டாயிற்று. இச்சங்கதி தெரிந்து தேவதைகளில் மிக்க சிறியது தனது இடத்தை அதற்கு கொடுத்துவிட்டு என்ன நடக்கப்போகிறதென்பதைப் பார்க்க ஒரு திரைக்குப்பின்னால் மறைந்திருந்தாள்.

ஆறு தேவதைகளும் குழந்தைப் பெண்ணை ஆசீர்வதித்தார்கள். முதல் தேவதை அப்பெண்ணுக்கு அழகையும், இரண்டாவது நல்ல குணத்தையும், மூன்றாவது கருணையையும், நான்காவது இனியகுரலையும், ஐந்தாவது மரத்திலுள்ள இலைமாதிரி இவள் லேசாய் ஆடும்படியும், ஆறாவது இவள் வெகு கஷ்டமான பாடங்களையும் சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளும்படியும் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

பின்பு வயதான தேவதை முன்வந்து தன் தலையை அசக்கி, "இப்பெண்ணுக்கு பதினைந்தாவது வயது வந்தவுடன் இவள் நூல் நூற்க ஆரம்பிப்பாள். அப்பொழுது இவள் விரல் அந்த நூல் இராட்டினத்தின் முள்ளில் பட்டு முள் தைக்கும். அந்த காயத்தினால் மரணமடைவாள்" என்றாள்.

இவ்விதம் சொன்ன சொற்களைக் கேட்ட விருந்தாளிகளெல்லாம் நடுங்கினார்கள். ராஜனும், ராணியும் துக்கித்து அழுதார்கள். அச்சமயத்தில் திரைக்குப் பின்னால் மறைந்திருந்த அந்தச் சிறிய தேவதை வெளியில் வந்து "பயப்படவேண்டாம். அத்தேவதை சொன்னதையெல்லாம் நான் மாற்றமுடியாது. ஆயினும் ஒன்று சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். அப்பெண் தன்விரலை இராட்டினத்தில் காயம் பண்ணிக் கொள்வது நிச்சயம். ஒருவரும் அப்படிச் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது; என்னால் செய்யக்கூடியது ஒன்று உண்டு. அதாவது அக்காயத்தால் இறந்துபோகமாட்டாள். ஆனால் நூறுவருஷம் நித்திரை செய்து கொண்டிருப்பாள். பின்பு ஒரு அரசகுமாரன் வந்து இவளைத் தூக்கத்தினின்று எழுப்பி இவளை மணந்து சுகமாகயிருப்பான்" என்றாள்.

உடனே எல்லா தேவதைகளும் மறைந்துபோய்விட்டார்கள்.

பின்பு அரசன் தன் தேசத்தில் ஒருவரும் நூல் நூற்கும் இராட்டினத்தை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று எல்லாருக்கும் தெரி

வித்தான். ஒருவரும் நூல் நூற்கவும் உத்திரவு பெறவில்லை. ஏனெனில் அப்படி யாராவது செய்தால் ராஜகுமாரி அதில் நூல் நூற்க முயன்று தன்விரலை அதன்முள்ளில் தைக்கும்படி செய்துகொண்டு அதனால் இறந்து விடுவளோ யென்றபயம் ராஜனுக்கு அதிகமாக இருந்தது.

ராஜன் செய்திருந்த உத்திரவெல்லாம் வீணாய் விட்டன.

அவளுடைய பதினைந்தாவது பிறந்த வருஷதினத்தில் தனது தோழிமார்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு ஒரு விருந்தளித்தாள். சாயங்காலம் தேத்தண்ணீர் அருந்தியபின்னர், தன் தோழிகளுடனும் வேலைக்காரிகளுடனும் முகமலர்ச்சியுடன் தனது இருப்பிடத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கும் தோட்டத்திற்குப்போய் கண்ணும்பூச்சி விளையாட்டு ஆடினாள். ராஜகுமாரத்தி ஒளிந்து கொண்டாள். இவளை மற்றப் பெண்கள் கண்டுபிடிக்க முயன்றார்கள். இவ்விதம் ஒருபெண் ஒளிந்து கொள்வதும், மற்றவர்கள் அவளைக் கண்டு பிடிப்பதுமாக இருந்தார்கள். ராஜகுமாரத்தி மற்றபெண்களுக்குப் பின்னால் ஓடினாள்.

அவ்விதம் ஓடும்பொழுது அச்சோலையில் ஒரு பழைய கோபுரத்தைக் கண்டாள். கோபுரவாசல் திறந்திருந்தது. உள்ளே யாரிருக்கிறார்களென்பதைக் காண உட்சென்று மெத்தைப்படிகளின் மீது ஏறி மெத்தைக்குப் போனாள். அங்கு போனதும் ஒரு அறையில் ஒரு வயது முதிர்ந்த ஸ்திரீ தையல் யந்திரத்தண்டை உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டாள். நாம் முன் சொல்லிய கிழதேவதைதான் இப்

பொழுது இவ்வித மாறுவேஷத்துடன்தான் இட்ட சாபத்தை நிறை வேற்ற வந்தாளென்று சொல்லலாம்.

ராஜகுமாரத்தி "அம்மா! என்ன செய்கிறீர்கள்? தயவுசெய்து சொல்லுங்கள்" என்று மிக்க மரியாதையுடன் கேட்டாள்.

"எனது பிரியமுள்ள பெண்மணியே! நான் நூல் யந்திரத்தை ஆட்டுகிறேன்" என்றாள் கிழவேஷ ஸ்திரீ.

"ஆ! ஆ!! இது எவ்வளவு நேர்த்தியாயிருக்கிறதே! நான் சிறிது நேரம் இந்தச் சக்கரத்தை ஆட்டலாமா அம்மா!" என்று ராஜ கன்னிகை கேட்டாள்.

பாலில் பழம் நழுவி விழுந்தாற்போல் தன் சாபம் பலிக்கவேண் டுமே என்று காத்துக்கொண்டிருந்த அந்த வேஷம்தரித்த ஸ்திரீ "அம்மா! ஜாக்கிரதையாகச்செய்" என்றாள்.

ராஜகுமாரத்தி நூல் யந்திரத்தைச் சுற்ற ஆரம்பித்தாளோ இல்லையோ கைவிரல் சக்கிரத்தின் முள்ளில்பட்டு காயமுண்டானது. காயம் உண்டாகவே சாபத்தின் பிரகாரம் மயக்கம்கொண்டு கீழே படுத்துக்கொண்டாள்.

விளையாடிக்கொண்டிருந்த மற்றப் பெண்களும், வேலைக்காரி களும் ராஜாவின்புத்ரி எங்கே போய்விட்டாள் என்று திகிலுடன் விசாரித்து தேட ஆரம்பித்தார்கள். இந்தப் பாழடைந்த கோபுர வாசலின் வழியாக மெத்தைக்கு ஒரு சேனை வருவதுபோல் வந்தார் கள். வந்தவுடன் அரசன் குமாரத்தி மயக்கத்துடன் படுத்திருப்ப தைக்கண்டு திகைத்தார்கள். எண்ணாத எண்ணம் எல்லாம் அவர்கள் மனதில் உதித்தன. அந்த வேஷக்கிழவியோ ராஜகுமாரத்தியை மறு படியும் உயிர்ப்பிக்க செய்பவள்போல் பாசாங்கு செய்துகொண்டிருந் தாள்.

வேலைக்காரிகளுக்கு இன்னது செய்கிறதென்று தெரியவில்லை. சிறிது நேரம் சென்றபின் இந்தப் பெண்மணியை எடுத்துக் கொண்டு ராஜமாளிகைக்குச் கொண்டுபோனார்கள். அநேக வைத்தியர்களை அழைப்பித்து செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகளை யெல்லாம் செய்துபார்த் தார்கள். ஒன்றும் பிரயோசனப்படவில்லை. விதியை வெல்ல யாரால் முடியும்? வைத்தியர்கள் செய்தபிரயத்தனங்களெல்லாம் வீணாயின. ராஜ குமாரத்தியோ தூங்குவதுபோல் தென்பட்டாளே யொழிய இறந்துபோனதாகக் காணப்படவில்லை. ஆயினும் தூக்கத்தினின்று இவளை எழுப்ப ஒருவராலும் முடியவில்லை.

இது அக்கிழதேவதையின் சாபமல்லவா? ஆகையால்தான் அவ்விதம் செய்ய முடியவில்லை. எல்லாரும் மிக்க மனவருத்தத்துடன் அரசகுமாரத்தியைப் படுத்திருக்கும் வண்ணம் விட்டு விட்டு தங்கள் இருப்பிடத்திற்குப் போய்விட்டார்கள்.

அரசகுமாரத்தியை விட்டுவிட்டு யாவரும் போயினபின்பு, சிறிய தேவதை வந்து அங்குள்ளவர்களையெல்லாம் தனது மாயாசக்தியால் தூங்கும்படிசெய்தாள். சமையல்காரன் சமையல் அறையிலும், தோட்டக்காரன் தோட்டத்திலும், வேலைக்காரர்கள் பெண் பக்கத்திலும், தூங்க ஆரம்பித்தார்கள். நாய்களும், குதிரைகளும், பக்ஷிகளும் நித்திரைசெய்யத் துடங்கின. அவ்வரண்மனை சுற்றிலும் கால்மணி நேரத்திற்குள் காடாக தென்பட்டது. இதனுள் மனிதர் போகமுடியாமல் அவ்வளவு அடர்த்தியாக ஆய்விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் முட்செடிகளுமுண்டாயின. மிருகங்களும் உள்ளே போகமுடியாமல் அச்சிறுதேவதையின்சக்தியால் அவ்விடம் பயங்கரமான காடாக ஆய்விட்டது. இவ்விதமிருந்தால் தான் மிருகங்கள் உட்சென்று நித்திரை செய்பவர்களைப் புசிக்கமுடியாது. இல்லாவிடில் அவர்களை மிருகங்கள் புசித்து விடுமல்லவா? இக்கதை அடுத்தமாசப் பத்திரிகையில்முடியும்.

ஐரோப்பிய யுத்தம்

கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் ஜெர்மானியர்கள் ப்ரிடிஷ் படையைத் தோற்கடிக்க கலேவழியாக பாரிஸ் என்னும் முக்கிய பட்டணத்துக்

குப் போவது அசாத்தியம் என்பதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறும் பொருட்டு வர்டன் சுற்றிலுமுள்ள கோட்டைகளை முற்றுகை போட்ட வண்ணமாய் இருந்தார்கள். இப்பொழுதோ தோல்வியுடன் பின்னடைந்து வருகிறார்கள்.

மே மாதத்தில் ஆஸ்திரியர்கள் இத்தாலியின் வடக்கில் பிரவேசித்து டிரேன்டினோ வரையில் தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அம்மாதக் கடசி வரையில் ஜயம் அவர்கள் பக்கமாகவே யிருந்ததாகக் காணப்பட்டதே யொழிய அவர்களுக்கு ஜயம் சிறிது முண்டாகவில்லை.

ஆனால் ஜூன் மாதம் முதற்கொண்டு சண்டையின் நோக்கம் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. இது இந்த யுத்தத்தின் சரித்திரத்தில் ஒரு புது அத்தியாயம் துடங்கி யிருக்கிறது என்பதை அறியுங்கள்.

மே மாதம் 31௳ ஒரு பெரிய கடற் சண்டை நடந்தது. அந்தச் சண்டையில் ஜட்லண்டு கரையின் சமீபத்தில் தங்கள் பலம் முழுவதோடு எதிர்த்துவந்த ஜர்மன் படைக் கப்பல் ப்ரிடிஷ் படைக்கப்பலால் முறியடிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஜர்மானியர்கள் தாங்களே ஜயம் அடைந்ததாகக் கொண்டாடினார்கள். ஜயம் என்கிற வார்த்தைக்கு அவர்கள் அகராதியில் அர்த்தம் இன்னதென்பதை அறிவது ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் பட்ட உதையினால் அதி சீக்கிரத்தில் கப்பல் தங்குமிடத்தில் போய் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள்.

இதற்கு கொஞ்ச நாள் பிறகு ஜூன் மாதம் முதலில் ருஷியர்கள் ரீகாவிலிருந்து கார்பேத்தியன் மலை வரையில் ஆஸ்திரியர்களைத் துரத்தி எதிர்த்து நின்றார்கள். இதில் ஜர்மானியர்களுக்கும் ருஷியர்களுக்கும் கோவலுக்கு வடக்கே பெருஞ்சண்டை நடந்தது.

இத்தாலியர்கள் ஜூன் மாதம் கடைசியில் ஆஸ்திரியர்களை எதிர்த்து, சேனைகளை டிரேன்டினோவிலிருந்து வாராத வழியைப் பார்த்து ஓடும்படி துரத்தி கோரிஜியா, கார்ஸோ முதலிய இடங்களை ஆகஸ்ட்மீ பிடித்துக்கொண்டார்கள்.

இவைகளெல்லாம் இப்படி யிருக்க, மேற்கு பிரதேசத்தில் கூட்டாளிகள் (ப்ரிடிஷ் படையும், ப்ரஞ்சுபடையும்) வர்டனுக்கு 80 மயில் வட மேற்கிலும், இப்பிரேஸுக்கு ஏறக்குறைய 50 மயில் தெற்கிலும், பாரிஸுக்கு ஏறக்குறைய 80 மயில் வட கிழக்கிலும் உள்ள ஆங்கர், சாம் என்னும் 2 நதிகளுக்கு மத்தியிலுள்ள இடத்தை யுத்த களமாகச் செய்து இப்போது ஜர்மானியர்களை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். ஜர்மானியர்கள் மிகுந்த திகிலுடன் பின் வாங்குகிறார்கள்.

மேற் கூறியதிலிருந்து சண்டையின் தற்கால நிலைமையை சற்று ஆலோசித்து பார்ப்போம். மேற்கில் ஆங்கிலேயர்களும் பிரஞ்சுக் காரர்களும், ஆங்கர், சரம் நதிகளுக்கு நடுவே ஜர்மானியர்களை எதிர்த்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். கிழக்கில் ருஷியர்கள், ஆஸ்திரியர்களைத் தோற்கடித்து, பின் வாங்கும்படிசெய்து வருகிறார்கள். இத்தாலியர்களோ ஆஸ்திரியர்களை டிரிஸ்டு வரையில் துறத்திவிட்டு ட்ரிஸ்டை அடையமுயலுகிறார்கள். பால்கன் நாட்டில் பல்கேரியா இன்னும் ஜர்மானியார்கள் பக்கமாகத்தான் சண்டை போடுகிறார்கள். ஆனால் மிகுந்த கால தர்மதம் செய்து கடைசியாக ப்ரிடிஷார் ஜயம் அடைவார்கள் என்று நிச்சயித்து ரொமேனியர் ப்ரிடிஷார் பக்கம் சேர்ந்து ஆஸ்திரியர்களைத் துறத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஏஷியாமைனரில் ருஷியர்கள் துருக்கியர்களை நசுக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய மடத்தனத்துக்கும் துரோகசிந்தனைக்கும் சரியான தண்டனை தான்.

ஆஸ்த்ரியாவுக்கும், பல்கேரியாவுக்கும் ஆபத்து சமயம் சமீபித்து வருகிறது. வெகு சீக்கிரத்தில் கிரீசும் கூட்டாளியோடு சேரும் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமிராது. ஆகையினால் ஜர்மானியர்களும் ஆஸ்திரியர்களும் நாலாப்பக்கத்திலும் எதிர்க்கப்பட்டு நெருப்பில் விழுந்த புழுப்போல துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இதிலிருந்து சண்டை சீக்கிரத்தில் நின்றுவிடும் என்று நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். ஜர்மானியர்களுடைய சைனியங்கள், சண்டைக் கப்பல்கள், பீரங்கிகள், மருந்துகள், இவைகள் எல்லாம் அழிந்து அவர்கள் பலம் அடியோடு ஒடுங்கும் வரையில் சண்டை நடக்கும். ஜர்மானியர்கள் பெல்ஜியம், போலண்ட், அல்லது வர்டேண் முதலிய விடங்களைத் தாண்டிச்செல்ல சேனைகளைக்கொண்டுபோக முடியவில்லை. இப்பொழுது ஜயத்தை எதிர்பார்த்த ஜர்மானியர்கள் தோல்வியுடன் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போக நினைக்கிறார்கள். கடைசியாக ப்ரிடிஷாருக்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் ஜயமும், சமாதானமுமுண்டாகும்படி கடவுள் கிருபை செய்வாராக. அடுத்தமாசப் பத்திரிகையில் மற்ற விபரம் எழுதப்படும்.

சென்னையில் பெண் கல்வி.

(சைதாப்பேட்டை மிஸ்டர் சி. எஸ். சுந்தரம் அய்யர் எழுதியது.)

சென்னையில் பெண்கல்வி, அபிவிருத்தி யடைவதில் மெதுவாக இருந்தாலும், உறுதியாக அபி விருத்தி யடைந்து வருகிறது. 6 வயது

முதல் 12 வயது வரையிலும் குழந்தைகள் ஸ்கூலுக்குப் போகும் காலம் என்று இந்தியாவில் சொல்லப் படுகிறது. அது விஷயமாய் கவர்ன்மெண்டார் நூற்றுக்குப் பதினைந்தென்று மதிப்புத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்கூலில் படிக்கும்பெண் குழந்தைகளின் சராசரி மதிப்புத் திட்டம் நூற்றுக்கு 4-7. சென்னை ராஜதானியில் சென்ற 30 வருஷ காலமாய் பப்ளிக் ஸ்கூல்களில் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும் வயதுள்ள பிள்ளைகள் 1882-ம் வருஷத்தில் 10 ஆயிரத்துக்கு 105 ஆக இருந்தது. 1914-ம் வருஷத்தில் 403 ஆக உயர்ந்துவிட்டது. 1891-1901-1911 இந்த வருஷங்களில் சென்னை ராஜதானியின் ஜனத் தொகைக் கணக்கின்படி படித்த பெண்பிள்ளைகளின் சராசரித் தொகை ஆயிரத்திற்கு முறையே 6.9-9. 2-13.4 ஆக இருந்தது.

அதற்கு முந்திய ஸென்ஸஸ் கணக்குகளின்படி எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரியாமல் கையெழுத்து மட்டும் போடத் தெரிந்தவர்கள், படித்த வகுப்புகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு வந்தார்கள். ஸ்திரீகளில் நூற்றுக்கு ஒருத்திக்குத் தான் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்திருந்தது.

சென்ற 20 வருஷகாலமாக, ஸ்திரீகளுக்காக ஏற்பட்ட காலேஜ் ஒன்றிலிருந்து மூன்றாக உயர்ந்திருக்கிறது. அவைகளில் படித்து வந்த மாணாக்கர்களின் தொகை ஒன்றிலிருந்து 65 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 1887-ம் வருஷத்தில், ஸ்திரீ உபாத்திமார்களின் போதனா முறைக்காக ஏற்பட்ட ஸ்கூல்களின் தொகை 12.1915-ம் வருஷத்தில் 23, அவைகளில்படித்த மாணாக்கர்களின் தொகையும் இரட்டிப்பாயிருந்தது. 1915-ம் வருஷத்தில் 646 பேர்கள்.

போதனா முறை ஸ்கூல்களின் செலவு 1915-ம் வருஷத்தில் 40 ஆயிரத்திலிருந்து 187000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. செக்கெண்டெரி ஸ்கூல்களின் தொகை 233 ஆக இருந்தது 38-க்கு குறைந்துவிட்டது. அவைகளில் வாசித்து வந்த மாணாக்கர்களின் தொகை 19030 ஆக இருந்தது 6288-க்குக் குறைந்துவிட்டது. பெண்களுக்காக ஏற்பட்ட பிரைமெரி ஸ்கூல்கனின் தொகை இரட்டிப்பாக உயர்ந்தது. அவைகளில் படிக்கும் பெண்களின் தொகை நான்கு மடங்கு அதிகரித்தது. 1915-ம் வருஷத்தில் பெண்களுக்காக ஏற்பட்ட பிரைமெரி ஸ்கூல்களின் தொகை 120000. ஐரோப்பியர்களுக்காக ஏற்பட்ட ஸ்கூல்கள் அல்லாமல் மற்றப் பெண்கள் படிக்கும் காலேஜ், செக்கெண்டெரி பிரைமெரி போதனா முறை ஸ்கூல்களுக்காக ஏற்பட்ட மொத்தச்

செலவு 1882-ம் வருஷத்தில் 3 லக்ஷம் ரூபாயாக இருந்தது. 1915-ம் வருஷத்தில் 14½ லக்ஷம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது.

மெடிகல் ஸ்கூல்களிலும் காலேஜ்களிலும் படித்த பெண்களின் மொத்தம் 1911-ம் வருஷத்தில் 40 பேர்கள். 1915-ம் வருஷத்தில், 1916 பிரைமெரி ஸ்கூல்களும் 38 செக்கெண்டெரி ஸ்கூல்களும் 23 போதனமுறை ஸ்கூல்களும் 3 காலேஜுகளும் இருந்தன. அதே 1915-ம் வருஷத்தில் பிரைமெரி ஸ்கூல்களின் படித்த மாணாக்கர்களின்தொகை 1,19,963 பேர்கள். செக்கெண்டெரி ஸ்கூல்களில் 6,288. காலேஜில் 65.

பெண் கல்வி இவ்வளவு மெதுவாக விருத்தியடைவதற்குக் காரணம் என்ன? கவர்ன்மெண்டார் அதற்கு என்ன பரிகாரவழியை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள்? இந்தியா முழுவதிலும் பெண்கல்வியின் அபிவிருத்திக்குப் பல தடைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிள்ளைகளின் படிப்புவிஷயமாய் கவனம் செலுத்தப்பட்டதற்கு வெகுகாலத்திற் கப்புறம் பெண்களின் கல்வியைப்பற்றி கவனிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஜீவனோபாயத்திற்காகவே புருஷர்கள் படிப்பில் ஆசை வைத்துப் படித்து வந்தார்கள். பெண்கள் ஜீவனோபாயத்திற்குத் தேடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. இந்தியாவில் ஸ்திரீகள் சம்பாதிப்பதற்காக ஆசைப்படுகிறதுமில்லை, அதற்கு அவசியமும் ஏற்படவுமில்லை.

பால்ய விவாகமும், ஸ்திரீகள் புருஷர்களுடைய மத்தியில் கலக்காமல் ஒதுங்கி இருத்தல், இவ்விரண்டு காரணங்கள் பெண்கல்வியின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாக இருக்கின்றன. பெண்கள் நிரம்ப சீக்கிரத்திலேயே படிப்பை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். 11 வயதுக்குமேல் பெண்கள் படிக்கிறதில்லை. பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு எப்படி அவசியமோ அப்படியே பெண்களுக்கும் அவசியம் என்பதை ஹிந்துக்களும், மகம்மதியர்களும் இப்பொழுது உணர்ந்து வருகிறார்கள். பிள்ளைகளின் படிப்பு அபிவிருத்தியாவதினால், அவர்கள் விவாகம் செய்துகொள்ளப் போகும் பெண்களைத்தேடும் பொழுது, அவர்கள் பெண்களின் தேக ஆரோக்கியத்தையும், இலக்ஷணங்களையும் கவனிப்பதைவிட, பெண்களுக்கு வாசிக்கத் தெரிகிறதா என்பதைப்பற்றி அதிகமாகக்கவனிக்கிறார்கள். பெரிய பெண்களுக்குப் பிரத்தியேகமாக கல்வி கற்பிப்பதற்காக ஜெனனகிராண்டுப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜெனனா மிஷனும், சென்னை, கடலூர், கோயமுத்தூர் ஆகிய இத்தலங்களிலுள்ள நாஷனல் இந்தியச்சங்கங்களும் நல்லவேலைகள் செய்து வருகின்றன.

பெண்கள் படிக்கும் பாடசாலைகளுக்கு உபாத்திமார்களை நியமிப்பது நிரம்ப கஷ்டம். இதைப் பரிகாரஞ் செய்வதற்கு, பெண்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்களே உபாத்திமார்களாக இருக்கும் பெண்பாடசாலைகளில், ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஸ்கூல் உபாத்திமார்களின் மனைவிகள் உபாத்திமைத் தொழிலை அனுஷ்டித்து வருவதற்காக அவர்களுக்கும் தாராளமாய் பண உதவி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. கைம்பெண்கள் உபாத்திமைத் தொழிலுக்கு ஏற்றவர்களாக ஆகும்படியாகப்பயிற்சி பெற்றுவருகிறார்கள். ஸ்திரீ உபாத்திமார்கள் போதனா முறையில் பயிலுவதற்காக அதிக போதனா முறைப்பாடசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கைம்பெண்களுக்காக ஆச்சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஸ்தாபனமும் விருத்தி யடைய வேண்டுமானால், ஜனங்கள் தங்களாலானபடி சிரமமெடுத்துக் கொண்டு உழைத்துவரவேண்டும். கைம்பெண்கள், உபாத்திமைத் தொழிலை சர்வ சிரேஷ்டமான தொழில் என்றும், அதில் நல்லொழுக்கம் முதலிய பலவித குணங்கள் விருத்தி யடையும் என்றும், ஜீவனோபாயத்திற்காக இத்தொழிலை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பரிதாபப்படக் கூடிய சகோதரிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்காகவே இத்தொழிலை நடத்திவர வேண்டும் என்றும், அவர்கள் எண்ண வேண்டும்.

1881-ம் வருஷத்தில் தான் முதல் முதல் ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்ட்ரெஸ் நியமிக்கப்பட்டார். 2-வது இன்ஸ்பெக்ட்ரெஸ் 1888 இல் நியமிக்கப் பட்டார். மூன்றாவது இன்ஸ்பெக்ட்ரெஸ் 1901-ம் வருஷத்தில் நியமிக்கப்பட்டார். மிஸ் பெயின், மிஸ் கார், மிஸ் ஆர்னால்டு போன்றவர்கள் பெண் கல்வியின் அபிவிருத்தியில் மிக்க உழைத்திருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட பாட புஸ்தகங்கள் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. அவைகளை கவர்ன்மெண்டார்தான் கவனிக்கவேண்டும். தகுந்தபடி பாடபுஸ்தகங்களை இந்திய கனவான்களும் சீமாட்டிகளும் எழுதிவர வேண்டும். ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்ப்பதற்கு வேண்டிய புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன. பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பெண்களை ஸ்கூல்களுக்கு அனுப்பிவரவேண்டியது மெத்தாவசியம் என்று உணர்ந்து அனுப்பி வரவேண்டும்.

(சுதேசமித்திரன்)

இங்கிலாந்து சரித்திரக் கதை.

1. பிரித்தானியர்கள்.

சுமார் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் இப்பொழுது இங்கிலாந்து என்று வழங்கும் தேசத்துக்கு பிரித்தன் என்று பெயர். அக்காலத்தில் அங்கு வசித்தவர்களை பிரித்தானியர்களென்பார்கள். இப்பிரித்தானியரெல்லோரும் ஒரே இடத்திலிருந்து கொண்டு தங்களுக்குத் தெரிந்த பயிற்சிகளை அநுசரித்தும், விர்த்திசெய்து கொண்டுமிருக்க சரிப்படவில்லை. ஏனெனில், அக்காலத்தில் அந்நாட்டில், காடுகளும், செடிகளும், மலைகளும், சதுப்பு நிலங்களும், இடை இடையே ஏராளமாக விருந்தன. ஆனது பற்றி இப்பிரித்தானியர்களுடைய நாகரீகம் பலவிதமாகவிருக்க நேர்ந்த போதிலும், இவர்களுள் தென் பாகத்திலிருந்தவர்கள் மற்ற பாகங்களிலிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் நாகரீக முள்ள வராயிருந்தனர். அவர்கள் அங்கு வியவசாயம் செய்து கொண்டும், அதற்கு சாதகமான ஆடுமாடுகளைப் போஷித்தும், வட பாகத்திலிருந்தவர்களைப் போல் மரவுரி தரியாது நெய்த ஆடைகளைத் தரித்தும், பொன் வெள்ளி முதலான சிறந்த உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்தும், இருப்பாயுதங்களை உபயோகித்தும், வெங்கல பாத்திரங்களைப் புழங்கியும் வாழ்ந்து வந்தனர். இது அல்லாமல் தங்களுக்குக்கிழக்கேயும், தங்கள் தேசத்திலிருந்து பிரிடிஷ் சானலால் (British channel) பிரிக்கப்பட்டுமுள்ள, கால் (Gaul) தேசத்தில் வசித்த தங்களினத்தாரோடு தகர வியாபாரம் செய்து வந்தனர். இன்னும் இவர்களுடைய மதவிஷயங்களை ஆராயுங்கால், இவர்கள் நாகரீகஜனங்கள் வகுப்பில் சேரத்தக்கவரே யென்று சொல்லவேண்டும். இவர்கள் பல தெய்வங்களை ஆராதித்தும், ட்ரூயிட்ஸ் (Druids) என்ற சொல்லப்பட்ட கவிராயர்களாகிய குருக்களின் வாக்கியங்களை பரிபாலனம் செய்தும் வந்தனர். இவ்வளவிருந்தும், இவர்களது நாகரீகம் இவர்களுள் ஐக்கிய மில்லாமையான பெருங் குறையைப் பெற்றிருந்தது.

மிஸ்டிலாஹேற செய்த உபந்நியாசம்.

சென்னை ப்ரிஸிடென்ஸி காலேஜியில் சென்னை ஸ்திரீகள்காலேஜ் ப்ரின்ஸ்பாலாகிய மிஸ் டி-லா-ஹேற "ஸ்திரீகளுக்கு இந்தியச் சிறுவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமை" என்ற விஷயத்தைப்பற்றி உபந்நியாசம்

செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் திவான் பஹதூர் பி. ராஜகோபால சாரி யாரவர்கள் சபைத்தலைமையை வகித்தார்.

மிஸ் டிலாஹேற செய்த உபந்நியாசத்தைச் சுருக்கி எழுதுகிறோம். பெரியோரை யாவரும் மரியாதை பண்ணவேண்டும். இது சகஜமே. இந்தியாவில் வயதுமுதிர்ந்த ஸ்திரீகள் விருத்திக்கு வரக்கூடிய எண்ணங்களுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு அவ்வித எண்ணமிருந்தால்தான், இவர்கள் குமாரத்திகளும் அவ்வித எண்ணமுடையவர்களா யிருப்பார்கள். பெண்களுக்கு கல்வி நல்லபலனைத் தருமென்று சொல்லவேண்டும். கல்வியால் நல்ல மனிதராகிறார்கள். கல்வியே பெண்களை நல்லவர்களாகச் செய்யும்.

முன்காலத்தில் பெண் கல்வி விஷயமாக தர்க்கித்து வந்தார்கள். இப்பொழுதோ பெண்களுக்கு கல்வி அவசியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இங்லீஷ் அவசியமா வென்பது தான் கேள்வி. ஸ்திரீகளுக்கு அவசியமானதெதுவோ அதை அவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும்.

அதிகப் படிப்பு படித்தவன் படிப்பில்லாத பெண்ணை மணந்து கொண்டால் இருவரும் சந்துஷ்டியாய் குடித்தனம் செய்வது அசாத்தியம். குழந்தைகளை நல்லவழியில் பழக்கவேண்டுமானால் தாய்மார்களுக்கு கல்வியறிவு அவசியம் தேவை.

சிலர் ஸ்திரீகளுக்கு இங்லீஷ் அவசியமில்லை யென்றும் அதில்லாமலே முன் காலத்தில் சகுந்தலையைப்போன்ற மாதர்களிருக்கிறார்களென்றும் சொல்லுவரர்கள். ஆனால் அக்காலத்திற் கேற்றபடி சகுந்தலையிருந்தாள். இக்காலத்திற் கேற்ற கல்வி ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டும். எவ்விதமான முறையில் நமது ஸ்திரீகளுக்கு கல்வி புகட்டவேண்டும் என்ற கேள்விவரும். அம்முறையோ நமது ஊக்கத்தாலும், விடாமுயற்சியாலும் க்ரமேண மெதுவாக நமது தேசத்துக்கு ஒத்ததாய் வந்துவிடும். நன்றாக விருத்தியடைந்த ஸ்திரீகள் வேண்டுமானால் ஸ்திரீகளுக்கு உயர்தரக் கல்வி புகட்டவேண்டும். அதாவது அவர்களை காலேஜியில் சேர்த்து படிப்பிக்கவேண்டும்.

உயர்தரக் கல்வியால் தீங்குவிளையுமென்று சிலரைப் பார்த்து சொல்லக்கூடாது. ஸ்திரீகள் இஷ்டப்பட்டாலாவது அல்லது உபாத்திமார்களாயிருக்க விரும்பினாலாவது உயர்தரக்கல்வி படிக்கலாம். அப்படி யில்லாதவர்களுக்கு உயர்தரக்கல்வி புகட்ட எனக்குச் சிறிதும் சம்மதமில்லை. ஸ்திரீகள் சீக்கிரத்தில் விவாகம் செய்துகொள்வதை நிறுத்தவேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் உபாத்திமைத்தொழிலுக்

குச் சென்ருல் அது அவர்களுக்கு தடங்கலாயிருக்கக் கூடாது. அவ்விதமிருக்க எண்ணமுடைய ஸ்திரீகளைத் தைரியப்படுத்தவேண்டும்.

பின்பு பாலிய விவா கத்தால் வெகுதீங்குகள் உண்டு. இது பெண் கல்விக்குப் பெரியதடையா யிருக்கிறது. வர சுல்கம் இன்னும் வழங்கி வருகிறது. இதையும் ஒழித்து விடவேண்டும். வாலிபர்கள் சிறிய பெண்களை மணம்புரிந்து கொள்ளக்கூடாது!!

“மிஸ் டிலாஹே சொன்னவைகள் மிகவும் சிறந்த புத்திமதிகளா யிருக்கின்றன. பெரியோரிடத்தில் வாலிபர்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். வீண்பேச்சுகள் பேசி விதண்டாவாதம் பண்ணக்கூடாது. ஒவ்வொரு வாலிபனும் தன் மனைவிக்கு தனக்கு ஒழிந்த நேரத்தில் கல்வி புகட்டிவர முயலவேண்டும். இப்படி செய்வதுதான் ஒவ்வொருவனுடைய முக்கிய கடமையாகும்” என்று சபைத்தலைவர் சொல்லி முடித்தார்.

இந்திய துருப்புகளின் வீரச்செய்கை

இந்திய துருப்புகள் இந்தியாவிலிருந்து யுத்தகளத்திற்கு வருகின்ருர்களென்பதைக் கேட்ட ஜர்மானியர்கள் முதலில் அவர்களை அலக்ஷியமாக எண்ணினுர்கள். பின்னிட்டு அவர்கள் செய்த வீரச் செய்கைகளைக்கண்டு நடுங்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இந்திய துருப்புகள் வந்தவுடன் ஜர்மானியர்கள் அவர்களை ஏமாற்ற பல தந்திரங்களைச் செய்தார்கள். ஒரு இரவு கபடு நெஞ்சுள்ள ஜர்மானிய சோல்ஜர் ஒருவன் கூர்க்கர் உத்தியோகஸ்தன் மாதிரி வேஷம் தரித்து கூர்க்கர் சைனியமிருக்கு மிடத்திற்குச் சென்ருன். சிறிது நேரம் நிலவில் நின்றபின், அவர்கள் உத்தியோகஸ்தரைப்பார்த்து “ஐயா, வேறு ஒருபெரிய கூர்க்கா சைனியம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இந்த இடத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். நீங்கள் இன்னும் வெகுதூரம் போகவேண்டும் என்பதைச்சொல்ல உங்களது பெரிய உத்தியோகஸ்தர் என்னைத் தூதனுக அனுப்பி யிருக்கிருர்” என்ருன்.

இவ்வித மோசத்தால் இரவில் இந்திய துருப்புகளை எதிர்க்க யோசித்தார்கள். மேலும், இவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்குப் போகும்பக்ஷத்தில் ஜர்மானியர்கள் யாதொரு கஷ்டமின்றி அவர்கள் தோண்டியிருக்கும் பள்ளத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளலாமல்லவா? இவ்வித கெட்ட எண்ணத்துடன் ஜர்மானி சோல்ஜர் சொன்னதைக் கேட்ட ஒரு உத்தியோகஸ்தன் சிறிது நேரம் திகைத்

தான். பின்பு அந்த அந்நியனைப்பார்த்து, "நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்" என்று தைரியத்துடன் கேட்டான்.

"நீங்கள் அந்த இடத்தைக் காலிபண்ண வேண்டு" மென்று இங்கிலீஷில் சொன்னானே தவிர கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. இது அவ்வுத்தியோகஸ்தனுக்கு சந்தேகத்தை உண்டாக்கியது. ராணுவத்தில் இவ்விதம் உத்திரவு வந்தால் உடனே அதன் படிகிழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். ராணுவ உத்தியோகஸ்தன் அவ்விதம் செய்வதற்குமுன் இவன் சொல்வது உண்மையாவென்பதை அறிய விரும்பினான்.

கூர்க்கா உத்தியோகஸ்தன் உடனே "ஏ தூதா! நான் கேட்கும் கேள்விக்கு உடனே பதில் சொல்ல வேண்டும். நீ கூர்க்கா துருப்பைச் சேர்ந்தவனாயிருந்தால், எந்தப்படகின் மூலமாக இந்நதியைத் தாண்டிக் கொண்டுவந்தாய்" என்பதை உடனே சொல் என்றான்.

அந்த கெட்ட எண்ணமுள்ள ஜர்மானியன் இக்கேள்விக்குப் பதில் சொல்லமுடியவில்லை. இவ்விதம் பதில் சொல்ல முடியாமல் நான் இவர் கையில் சிக்கிக் கொண்டேனே என்று எண்ணி ஓட ஆரம்பித்தான். அந்த உத்தியோகஸ்தன் துப்பாக்கியை எடுத்து அவனைச் சுட்டு கொன்றுவிட்டான்.

இவ்விதம் பற்பல சூதுகளை அவர்கள் செய்து ப்ரிடிஷ் படைகளை ஏமாற்ற முயன்றதில் 'கெடுவான் கேடு நினைப்பான்," என்பதற்கிணங்க அவர்களுக்கே அவ்வித சூதுகள் ஆபத்தாய் முடிந்தன.

பெல்ஜியத்தில் டிக்ஸ் மூடுக்கு சமீபத்தில் ஜர்மானியர்களுக்கும் ப்ரிடிஷாருக்கும் பலத்த யுத்தம் நடந்தது. ஜர்மானியர்களின் தொகையோ அதிகம். ப்ரிடிஷாரின் தொகையோ அவர்களை விட அதிகக் குறைச்சலாகயிருந்தது. ஆயினும் ப்ரிடிஷார் தைரியம் தளராமல் சில நாள் ஜர்மானியர்களை எதிர்த்து வந்தார்கள். ப்ரிடிஷாருக்கு உதவியாக கூர்க்காபடை யொன்று வந்து சேர்ந்தது. இருபடையும் சேர்ந்து குண்டுகளைச் சரமாரியாக ஜர்மானியர்களின்மீது பொழிந்துவந்தார்கள். இரவு வந்தவுடனும் யுத்தம் பலமாக நடந்தது. நடுராத்ரியில் ஜர்மானியர்கள் களைத்து குண்டுகளை ப்ரயோகம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள். கூர்க்காபடையின் அநேகர் திடீரென்று தென்படவில்லை. இப்படி இவர்கள் தென்படாமலிருந்தது ப்ரிடிஷாருக்கு திகிலையுண்டு பண்ணிற்று. அவர்கள் வேறு இடத்திற்குப் போக வேண்டு மென உத்திரவு வந்த சங்கதி ப்ரிடிஷாருக்குத் தெரிந்தவுடன் முகமலர்ச்சியுடனிருந்தார்கள். இதனால்தான் ஜர்மானியர்கள் யுத்தம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள் போல் தோன்றுகிறது.

ஒரு ப்ரிடிஷ் சோல்ஜர் மற்றொரு சோல்ஜரைப் பார்த்து, "கூர்க்கர்கள் வேறு புதியவிடத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள்; ஒருவேளை ஜர்மானியர்கள் அவ்விடத்திற்குப் போயிருக்கலாம். அவர்களைச்சந்திப்பதற்காகவே கூர்க்கர்கள் போயிருக்கலா" மென்றான்.

பொழுது விடிந்தடவுன் கூர்க்கர்கள் தாங்கள் முன்னிருந்தவிடத்திற்குத் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். இரவு முழுவதும் அவர்கள் யுத்தம் செய்தார்களாம். இவர்கள் ஜர்மானியர்களுடைய ட்ரன்சுகளை கைவசமாக்கிக் கொண்டதும் தவிர அவர்களில் அநேகரைக் கொன்றார்களாம். கூர்க்கர்களுக்கும் அவர்களது இடது கைகளில் சிறிது காயம் பட்டதாம். இவர்களுடைய தைரியமே தைரியம். நமது சக்கரவர்த்திக்காக முழுராஜவிசுவாசத்துடன் ப்ரிடிஷாருடன் கலந்து தைரியத்துடன் யுத்தம் செய்ததும் தவிர ஜர்மானியர்களுடைய இடங்களைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டதும் ஆச்சரியமல்லவா?

இன்னொரு சமயம் ஒருநாள் இராத்திரி ஜம்ரஸாக்கு தெற்கில் பட்டாணி துருப்புகள் அவர்களை எதிர்த்தார்கள். பகலில் ஜர்மானியர்கள் வேறொரு விடத்தில் திரண்ட சேனையுடனிருந்தார்கள். இவர்கள் இருள் வந்தவுடன் ப்ரிடிஷ் படையின் மீது சரமாரியாக குண்டுகளை பிரயோகம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சென்றார்களாம். மேலும் ஜர்மானியர் முன்னுக்கு பெருத்த சேனையை அனுப்பியதால் ப்ரிடிஷாருக்குச் சொந்தமான இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளலா மென்று நம்பியிருந்தார்களாம்.

ஆனால் சாயங்கால சமயத்தில் மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. இருளாக ஆக மழை அதிகரித்தது. "யுத்தம் செய்வதற்கு இது சரியான இரவல்ல" வென்று பிரிடிஷ் சோல்ஜர்கள் சொல்லுவது யாவருக்கும் கேட்டதாம். இவர்களுக்குஅந்தண்டை இந்தண்டை நகரவும் மழைக்கு ஒதுங்கியிருக்கவும் இடமில்லையாம். இரவு முழுவதும் இவர்களுக்கு நித்திரையுமில்லையாம். இவர்களுக்கெதிரில் 200 கஜ தூரத்திலுள்ள ஜர்மானியர்கள் எங்கு சமீபத்தில் வந்து விடுவார்களோ என்பதைக் கவனித்து அவர்களைத் தடுக்கத் தயாராயிருந்தார்களாம்.

இவர்களுக்குச் சமீபத்தில் ஒருவரிசையாக மரங்களடர்ந்திருந்தன. நல்லிரவாயிருந்த சமயத்தில் சிக்படையைச்சேர்ந்த சிலர் இவ்விடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சிங்கம், புலிகள் எப்படி திருட்டுத்தனமாய் நகர்ந்து செல்லுமோ அம்மாதிரி இவர்கள் காட்டின் வழியாக நகர்ந்துசென்றார்களாம். அவ்விதம் சென்றபொழுது சிறிதும் சத்தமும் காலடியும் கேட்கவில்லையாம்.

சிக்படை வந்திருக்கிறதென்ற சங்கதி ஜர்மானியர்களுக்குத்தெரியாது. அவர்களிருந்த விடத்திற்கு சிக்படை மெதுவாக வந்துசேர்ந்தது. ப்ரிடிஷாரிருந்த விடத்தில் ஒருவன் இதென்ன வென்று மற்றொருவனைக் கேட்டான்! 'அவன் இந்தியர்கள் வெளியேபோகிறார்கள்,' என்று பதில் உரைத்தான். இதைக் கேட்டு யாவரும் புன்சிரிப்பு கொண்டார்களாம். இந்தியர்கள் போவதைபலவிடத்திலுள்ள சோல்ஜர்கள் பார்த்தவண்ணமாயிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு அவர்களின் கருமையான உருவம் சப்தமின்றி போவது தெரியும். இவர்களுக்கு ஜர்மானிய சேனைக்காவலாளர்களின் உருவம் நன்றாகத் தெரிந்ததாம். ஒரு ப்ரிடிஷ்சோல்ஜர் ஆறு பேரிருப்பதை எண்ணிவிட்டு அவர்களைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தானும். உடனே அந்த ஆறு பேரும் இவன் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லையாம். இன்னது நடந்ததென்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது.ப்ரிடிஷாரிருக்கும் இடத்தில் சப்தமொன்றும் கேட்க வில்லையாம்.

முதலில் ஏவுபார்க்கச் சென்ற சிக்படையில் சிலர் திரும்பி வந்து இன்னும் நூற்றுக்கணக்காயுள்ள சிக்சிப்பாய்களைக் கூட்டிக்கொண்டு முன் போன மாதிரி மெதுவாக நகர்ந்துபோனார்கள். இங்கு சிறிது சைனியத்துடனிருந்த ப்ரிடிஷாரை எதிர்க்க ஜர்மானியர் தயாராயிருந்தார்கள்.

சிக்படை ஜர்மானியர்களை எதிர்த்து அவர்களில் அநேகரைக் கொன்றார்கள். சிலரைக் காயப்படுத்தினார்கள். தப்பினவர்கள் செத்தோம் பிழைத்தோம் என்று விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். அநேகரைக் கைதிசெய்துகொண்டு சிக்படை உற்சாகத்துடன் ப்ரிடிஷ் படையிருக்குமிடத்திற்கு வந்தது. உடனே அபஜயமடைந்த ஜர்மானியர்கள் குண்டுகளை ப்ரிடிஷ்படையின் மீது ப்ரயோகித்தார்களாம். ப்ரிடிஷ்படையும் அவர்களுடன் யுத்தம் செய்தார்கள். ஆனால் ஜர்மானியர்கள் ப்ரிடிஷ் படையுடன் எதிர்க்கமுடியவில்லை. மறுநாள் ப்ரிடிஷாருக்கு பெருத்த சைனியம் வந்து சேர்ந்தது. சிக்படை மேற்கூறிய வண்ணம் செய்தது மிகவும் மெச்சத் தகுந்ததே. ஜர்மானியர்கள் ப்ரிடிஷ்படை பலமடைந்திருப்பதைக் கண்டு திகிலடைந்து உடனே வேறு இடத்திற்கு தங்கள் இடத்தை மாற்றிக்கொண்டார்கள்.

விகட கொத்து

கண்குருடும், காதுசெவிடுமாய் கிழவி யொருவள் ஒரு நகரத்தின் வீதியில் குடியிருந்தனள். அந்நகரத்தில் உற்சவகாலம் வந்தது. லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் பெரிய ஆரவாரத்துடன் தேரொன்றை அக்கிழவியிருந்த வீதிவழி இழுத்துச் சென்றார்கள். தற்செயலாய் கிழவி வெளியே வர நேரிட்டது. தேரின் பின் பக்கத்திலிருந்து காதுசெவிடுபட இருபதுதடவை அதிர் வேட்டுச் சப்தமுண்டானது. கிழவி சிறிது நேரஞ் சென்று தன் பேரப்பெண்ணைக் கூவி, "ஏண்டியம்மா, கோமளம், தேர் வருகிறதோடி? இங்கே அதிர் வேட்டு நாற்றமுண்டாகிறதே" என்று கேட்டாள்.

* * *

ஒருவர் தன் பெண்ணை ஒருசிறுபையனைப் பார்த்து விவாகம் செய்து கொடுக்க வரதக்ஷிணை ஜாஸ்திகொடுக்க வேண்டியிருந்ததால், முன்னமேயே கல்லியாணம் செய்திருந்த ஒரு கிழவரிடம் சென்று "ஐயா, நீங்கள் விதிப்படி என்பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொள்ளுங்க" ளென வேண்டினர். அதற்கு கிழவர் "போதும், போதும். என் தலையில் பாதிமயிர் நிரைத்தும் பாதி மயிர் கறுப்பாயுமிருக்கிறது. உன் மகளைக்கலியாணம் செய்தால், நான் கிழவரென்று அவள் நரைமயிர் யாவற்றையுமெடுத்துவிடுவாள். இப்பொழுதிருப்பவளோ, பிறகு நான் சிறுபிள்ளையாகி விட்டேனென்று கறுப்புமயிர் யாவற்றையுமெடுத்துவிடுவாள்! நான் மொட்டையாகிவிடுவேன்! ஆதலால் உங்கள் பெண் எனக்குவேண்டா" மென்று மறுத்துவிட்டார்

* * *

ஒரு பிரபுவும் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் ஓரேவண்டியில் பிரயாணம் செய்யநேரிட்டது. பெண்பிள்ளைகளிருவரும் ஒருவரோடொருவர் வாதாடி இரைச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில் ஒருத்தி பிரபுவைப்பார்த்து "நாங்கள் பேசுவதால் உங்களுக்குத் தலைவலி எடுக்கவில்லையா?" வென்று வினவினாள். அதற்கவர் "கொஞ்சமேனுமில்லை நானும் கலியாணம் செய்து கொண்டேன். 25 வருஷகாலமாய் மனைவியும் வீட்டிலிருக்கிறாள்" என்றார்.

* * *

அடே, அசடே! இங்கேவாடா. கடையில் நாம்தான் ஒன்றும் வாங்கப் போகிறதில்லை. அப்படியானால் பேனாக்குச்சியையும், சிப்பிப் பொத்தானையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பானேன்? இதோகாச்மீர சால்வை, இதோ பொன் நகைகள் இருக்கின்றன பார்ப்போம் வாயேன்!

NEWS AND NOTES

சமாச்சாரக் குறிப்பு

இப்பத்திரிகையில் "இங்கிலாந்து சரித்திரக்கதை பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வருமையான கதை ஒவ்வொரு மாதப் பத்திரிகையிலும் பிரசுரிக்கப்படும். இச்சரித்திரக்கதைகள் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களுக்கும், மாதர்களுக்கும் தெரிய வேண்டிய தவசியம். மேலும் இப்பத்திரிகையில் யுத்தத்தைப் பற்றி சுருக்கமாக பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மாசப் பத்திரிகையில் பெண்களுக்கு உபயோகமான சிலமுக்கிய விஷயங்கள் பிரசுரிக்கப்படும். இன்னும் சில நீதிக்கதைகளையும் சித்திரப்படத்துடன் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். இனி 8 பக்கம் கொண்ட ஒரு பாரத்தில் சமாச்சாரக் குறிப்பு பிரசுரிக்கப்படும். கையொப்ப நேயர்கள் இம்மாதப் பத்திரிகைக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. வழக்கம் போல் ஜனவரிமீ முதல் டிசம்பர்மீ வரையில் தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்வோம்.

* * *

சென்ற மாதத்தில் சேலத்தில் அதிக மழை பெய்ததால் மிக்க வெள்ளம் பெருகி, ஜனங்கள் கஷ்ட நஷ்ட மடையும்படியாயிற்று. ஏர்க்காடு என்னுமிடத்தில் 10 அங்குல மழை பெய்ததாம், சேலம் நகருக்கு ஜலசப்ளைக்கு ஆதாரமான பனைமரத்துப்பட்டியில் 7½ அங்குலம் மழை பெய்தது. முக்கியமான நதிகளில் வெள்ளம் பெருகிவிட்டது. பல குளங்கள் உடைப்புகள் எடுத்து விட்டன. திருமணி முத்தாற்றிலே வெள்ளம் பரவி கலாசாலை, ஹாஸ்டல் முதலிய விடங்களைச் சுற்றி ஜலம் நிரம்பியிருந்ததாம். ஜனங்கள் உயிர் தப்பினால் போதுமென்று தங்கள் வீடு வாசலை விட்டு விட்டு ஓடிவிட்டார்களாம். ஏழைகளுடைய வீடுகளில் சுமார் 500 வீடுகள் சேதமடைந்தன. மேலும் ஆயிரம் குடும்பத்தினர் கஷ்டப்பட்டார்கள். வாராவதிகளும் சேதம் அடைந்தன. வெள்ளத்தால் கஷ்டப்படும் ஜனங்களுக்கு உதவி செய்ய மெஸ்ஸர்ஸ் பத்மனுப செட்டியாரும், ராவ் பஹதூர் சுப்பிரமணிய ஐயரும் முன்வந்திருப்பதைக் கேட்டும், அவ்வூர் வாசிகள் போதுமீட்டிங்கு கூடி பண உதவிக்காக சில தீர்மானங்கள் செய்ததைக் குறித்தும் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

* * *

"நமது மாணவர்கள் பெரும்பாலோர் சோர்வுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். வாழ்வின் சுகங்களில் அவர்களுக்கு உற்சாகமே இல்லை,

பெரும் பாலோர் கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்களின் பலக்குறைவு, மூளை நரம்புகளின் பலக்குறைவால் உண்டாகிறதென்று நினைக்கிறோம். இந்நிலைமைக்குக் காரணமென்ன வென்று விசாரித்தறிய வேண்டியது வெகு அவசியமாகும். மாணவர்களின் ஆகார விஷயத்தில் பிரவேசிப்பது பெற்றோர்களின் நிலைமையில் பிரவேசிப்பதாகும். மாணவர்களின் மூலமாவது பெற்றோர்களைக் கற்பிப்பது அவசியம். ஸ்கூல் பிள்ளைகள் திடமாயிருக்கிறார்களாவென்று கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திடனற்றிருந்தால் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேடவேண்டும்."

* * *

பல்லாரியில் 3-வது வருஷத்திய டிஸ்ரிக்ட் கான்பரென்ஸ் நடந்தது. கடைசியில் சேர்மன் "கல்வி, ஐக்கிய நாணயச்சங்கம், ஏற்படுவதின் அவசியம், விவசாய சங்கங்களின் அவசியத்தைபொது ஜனங்களின் மனதில் பதியும்படிச் செய்யவேண்டும் என்றும் தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு கல்விகற்று கொடுத்துஅவர்களை முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்யவேண்டும்," என்றார்.

* * *

பெண்களுக்குள் ஆரம்பப் படிப்பைப் பிரபல மடையச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சென்ற சில வருஷங்களாக பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார் அங்கே சில பெண்களுக்கு மாதந்தோறும் 2 அல்லது 3 ரூபா விதம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வந்தனர். அவ்விதம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வந்ததன் பலனாக, பாடசாலைகளுக்குக் கிரமமாய்ப் போக வேண்டுமென்ற ஆசையும் படிப்பில் சிரத்தையும் பெண்களுக்குள் உண்டாயிருப்பதை அம் மாகாண கவர்ன்மெண்டார் உணர்ந்துகொண்டு, பிரத்தியேகமான சிலருக்கு மாதம் 4 ரூபா வரையில் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கலாமென்பதாக இச்சமயம் உத்தரவு செய்திருக்கின்றனர். சென்னையிலும் பெண்களின் ஆரம்பக் கல்வி யபிவிருத்திக்காக உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதாயினும், அதன் விவரங்கள் நன்கு பிரபலமாக வேண்டுமென்பதோடு, அம்முறைமை இன்னும் விசாலமாகச் செய்யப்பட்டால் நலமாயிருக்குமென்று சுதேசமித்திரன் அபிப்பிராயப்படுகிறது உண்மையே

* * *

பரோடா கட்டாய ப்ரதம கல்வியில் முதன்மையானது. அங்கேபிள்ளைகளும் பெண்களும் படித்து வருகிறார்களாம். பெண்கள் தொகை அதிகரித்து வருகிறதாம். வயது சென்ற பெண்மணி

கள் விட்டு அலுவலால் பகலில் படிக்க முடியாமலிருக்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் பாடசாலைகளில் சிறு பெண்களுடன் சேர்ந்து படிக்க வெட்கப்படுகிறார்களாம். இவர்களுக்கு பிரத்தியேகமாக சாயங்காலத்தில் வாசிக்கவும், எழுதவும் போதித்து வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம். இவ்விதம் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பாடசாலைகள் சாயங்கால வேளையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டால் நல்லது. கட்டாயப்படிப்பும் ஏற்பட வேண்டியது அவசியமே.

* * *

நெல்லூரில் ராஜீய கான்பரன்ஸ் அக்டோபர் மாசம் கூடிற்று. அச்சமயத்தில் மிஸ்டர் கே. ஆதி நாராயண ரெட்டி கீழ்த்தரப்படிப்பு கட்டாயமாயும், இலவசமாயும் கொடுக்கப்பட வேண்டு மென்றும், முனிசிபாலிடிகளின் எல்லைக்குள் இம்மாதிரி செய்ய முனிசிபாலிடிகளுக்கு கவர்ன்மெண்டார் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டு மென்றும் ஒரு தீர்மானத்தைப்பிரேரேபித்து, இப்படி செய்வதற்காக கொஞ்சம் வரியை உயர்த்தினால் கூடபாதகமில்லை யென்றார். நெல்லூரில் பெண்களுக்கு ஒரு செக்கெண்டரி ஸ்கூல் ஏற்படுத்த வேண்டு மென்றும், கூடூர், கண்டுக்கூர், ஆத்மகூர், இவைகளிலிருக்கும் எலிமெண்டரி பாடசாலைகளை செக்கண்டரி ஸ்கூலாக உயர்த்த வேண்டு மென்றும் கோவூரில் ஒரு நெசவு பாடசாலை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

* * *

மதுரையிலுள்ள அமெரிக்கன் காலேஜ் மாணவர் விடுதிக்காக அஸ்திவாரக்கல் மிஸஸ் எப். எச். வார்னரால் நாட்டப்பட்டது. மேலும் சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்பட்ட கட்டிடமும் திறக்கப்பட்டது. இதற்கு பெயர் அமெரிக்கன் கலாசாலையில் நியூயார்க்கிலிருக்கும் மிஸ்டர் எல்லன் எஸ் ஜேம்ஸ் ரசாயன சாஸ்திரக் கட்டிடம். மிஸஸ் ஜேம்ஸ் இதற்கு 3,000 டாலர் அனுப்பினார்களாம். பிரின்ஸிபால் மிஸ்டர் (Zembro) சம்புரோ அந்த காலேஜியின் விருத்திக்காக மிகவும் உழைத்து வருவது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. அவர் முயற்சி கைகூடுமாறு கடவுள் கிருபை செய்வாராக.

* * *

சமஸ்தானதிபதிகள் கான்பரன்ஸ் டெல்லியில் நடந்தது. அச்சமயம் அநேக மன்னர்கள் வந்திருந்தார்களாம். எச், இ. ராஜப்ரதிநிதி அக்கிராசனம் வகித்து 'யுத்தம் இன்னும் முடிந்தபாடில்லை. இந்த யுத்தத்திற்கு நீங்கள் பணத்தை ஏராளமாய் வாரிக் கொடுத்தும் துருப்புகளைக் கொடுத்தும் செய்யும் உதவி எக்காலும் பிரிடிஷ் ஜனங்

களின் ஹிருதயங்களினின்றும் நீங்காது. உங்களுடைய சேனைகள் விக்டோரியா கிராஸ் என்ற பதக்கங்களைப் பெறத்தகுந்த காரியங்கள் செய்திருக்கின்றன. முடிவானஜயம் வரும் வரையில் உங்களெல்லாரையும் நான் நம்பியிருக்கலாமென்றே பூர்ணமாய் நம்புகிறேன். உங்களுடைய ராஜ்யங்களைப் பற்றியும் உங்களைப் பற்றியும் தெளிவான அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுவதற்கே இக்கான்பரன்ஸ் கூட்டப்பட்டது. இந்தியா கவர்ன்மெண்டுக்கும் தேசாதிபதிகளாகிய உங்களுக்கும் உள்ள நெருங்கிய சம்பந்தந்தான் எல்லாவற்றிலும் சிரேஷ்டமானதாகும்." என்றார் கெய்க்வார் மகாராஜா "நாங்கள் எல்லாரும் பிரிடிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு வேண்டிய சகல ஒத்தாசைகளையும், ராஜவிசுவாசத்துடனும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம்" என்றார். இத்துடன் சபைகலைந்தது.

* * *

தீபாவளிப்பண்டிகைக்குச் சிறுபிள்ளைகள் அதிக பணம் கொடுத்து பட்டாசு கட்டுகளைவாங்கி சந்தோஷத்துடன் விட்டார்கள். தீபாவளிப் பண்டிகை இந்தியர்களுக்கு முக்கியமானது. அப்பண்டிகை காலத்தில் நேஷனல் பண்டுக்கும் திரவியசகாயம் சென்னை வாசிகள் செய்தார்கள். அப்பண்டுக்கு இன்னும் அதிக திரவிய உதவி வருமென்று நம்ப இடமிருக்கின்றது.

* * *

இம்மாதக் கடைசியில் சென்னை பீபில்ஸ் பார்க்கில் சென்ற வருஷம் நடந்ததுபோல் பார்க் சந்தை 23உ முதல் ஜனவரிமீ 2உ வரையிலும் நடத்தப்படுமாம். அதில் கல்வீ சம்பந்தமான பொருட்காட்சி வைக்கப்படுமாம். மேலும், புஸ்தக ஷாப்புகளும் விநோத வேடிக்கைக் கடைகளும் ஸ்தாபிக்கப்படுமாம். விளையாடல்களும், பாணவேடிக்கையும் வெகு விமரிசையாக நடைபெறுமெனத் தெரிகிறது. இதன் வரும்படி யுத்தபண்டுக்கும் சென்னை ஆஸ்பிடல் ஷிப்புக்கும் வினியோகம் செய்யப்படுமாகையால் சென்ற வருஷத்திய வரும்படியைவிட இவ்வருஷம் அதிகப்பணம் வசூலாகுமென்று நம்ப இடமிருக்கிறது.

* * *

சென்றமாசம் 19உ சரிகை வேலை சம்பந்தமான பொருட்காட்சி சென்னையில் திறக்கப்பட்டபொழுது அநேகர் சென்று சரிகைவேலைத் திறமையைக்கண்டு மெச்சினர்கள். 22உ-யில் கோஷாஸ்திரீகள் அக்காட்சியைப் பார்த்தார்கள். சரிகை வேலையில் சிறந்தவர்களுக்கு பரிசும் சர்டிபிகேட்டும் அளிக்கப்பட்டன.

சுகாதார சம்பந்தமான உபந்யாசங்கள் சென்னை விக்டோரியா பப்ளிக் ஹாலில் மிஸ்டர் J. W. மேட்லி அவர்களால் செய்யப்படும். நவம்பர்மீ 29வ சென்னையில் ஜலாதார சப்ளையைப்பற்றி உபந்நியாசம் செய்வார். * * *

1917ஆ ஜனவரிமாசத்தில் பரோடாவில் கைத்தொழில் பொருட்காட்சி நடத்தப்படுமென தெரிகிறது. அச்சமயத்தில் இந்திய கைத்தொழிலில் சம்பந்தமானவைகளும் கூடிய வரையில் இந்தியாவில் செய்தயந்திரம் முதலியவைகளும் முக்கியமாய் கவனிக்கப்படுமாம். பரோடாவில் கைத்தொழிலை பற்பல மார்க்கத்தில் விருத்தி செய்வதற்காகவே இக்காட்சி வைக்கப்படுமாம்.

* * *

சென்றமாசக் கடைசில் ஆஜ்மீரிலுள்ள மேயோ காலேஜியில் நமது எச். இ. ராஜப்ரதிநிதி அவர்கள் மன்னர்களின் குமாரர்களும் ராஜ புத்திரர்களும் நிறைந்துள்ள சபையின் முன் வெகு சிறப்பாகப் பேசி கடைசியாக அக்காலேஜ் மாணவர்கள் விருத்தியடைந்து வருவதைக் குறித்து தாம் மிக்க சந்தோஷப்படுவதாகச் சொல்லி முடித்தார்கள். * * *

சென்ற மாசக் கடைசியில் சென்னை சட்ட சபை மீட்டிங் நடைபெற்றது. அப்பொழுது காகிதத்திற்கேற்பட்டிருக்கிற கிராக்கியை உத்தேசித்து புனலூர் காகிதச் சாலையில் வெள்ளைக் காகிதம் செய்ய உடனே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும், இப்பொழுது கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிற மருந்துச் சரக்குகள் முதலியவற்றைச் செய்ய இங்குள்ள ரசாயனச் சாலைகளில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கனம் போலவரம் ஜெமீன்தார் கேட்டார்.

* * *

நடுத்தரப் பள்ளிக் கூடங்களில் மாணவர்களுக்குப் போதுமான இடமிருக்கிறதா வென்றுபார்க்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டுமென்று கனம் ராமச்சந்திரராவ் பிரேரணை செய்தார்.

* * *

நடுத்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் தேச பாஷைப் படிப்பை எப்படி விருத்தி செய்யலாமென்று யோசிக்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கவேண்டுமென்று கனம் கிருஷ்ணராவ் பிரேரணை செய்தார். ரோட்ஸ் என்றவர் வைத்துவிட்டுப்போன ஐவேஜியிலிருந்து ஜெர்மன் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த உபகாரச் சம்பளத்தை இந்தியர் பெற அவர்களுக்குள்ள பாத்தியத்தை இந்த கவர்ன்மெண்டார் இந்தியா மந்திரிக்கு உடனே வற்புறுத்த வேண்டுமென்றுகனம் பிட்டண்டிரிக் பிரேரணை செய்தார்.

அநேகம் ஸ்கூல்கள் இருக்கிற பெரிய பட்டணங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் இன்கம்ப்ளீட் ஸெகண்டரி ஸ்கூல்களில் பெரிய வாத்தியாராக பி.ஏ.எல்.டி.பரீட்சைகளில் தேறினவர்கள் இருந்தால்தான் அவை அங்கீகரிக்கப்படும் என்ற விதியை தற்சமயம் அனுஷ்டிக்காமலிருக்க வேண்டி கனம் ராமய்யங்கார் பிரேரணை செய்தார்.

* * *

கவர்ன்மெண்டு ரெயில்வேக்களிலும் உதவிபெற்ற ரெயில்வேக்களிலும் 1916 ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாசம் முதல் நவம்பர் மீ 4-ந்தேதி வரையில் சென்ற வருஷத்து வரும்படியைவிட 3 கோடியே 40 லக்ஷத்து 39 ஆயிரத்து 804 ரூபாய் அதிகம் வந்திருக்கிறதாம்.

* * *

புத்தரின் அஸ்திசேஷங்களிற் சில டாக்ஸிலா என்னுமிடத்திலிருந்து சோதனை செய்து எடுக்கப்பட்டது. அந்த அஸ்திசேஷங்களை ஸிலோனைச் சேர்ந்த கண்டி பட்டணத்திலுள்ள புத்தப்பல் கோயிலுக்குக் கொடுக்குமாறு இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் ஏற்பாடு செய்து விட்டார்களாம்.

* * *

சென்ற மாதம் 23வ கான்வொகேஷன் நடந்தது. சுமார் 1,330 பேர் பி.ஏ. முதலிய பட்டம் பெறவந்திருந்தார்கள். இந்தியன் வைஸ் சேன்சலர் வெல்வட் உடைதரித்து, சேன்சலர் உடுப்புதரித்த எச். இ. கவர்னருக்கு அடுத்தாற்போல் வந்ததை சபையோர் பார்த்த வண்ணமாயிருந்தார்கள். நவாப் இமடுல் முல்க் பஹதூர் சையத் ஹுசேன் பில்க்ராமி சி. எஸ். ஐ. அவர்கள் சிறந்த உபந்நியாசம் செய்தார்கள் இதன் சாராம்சம் அடுத்த பத்திரிகையில் வரும்.

வைத்திய பரிக்ஷையில் (அதாவது எம். பி. & பி எஸ்.) ஒரு மாது பட்டம் பெற்ருள். இம்மாதுக்கு பால்பர் மெடல் கிடைத்தது. எம். பி. & எம். எஸ் ல் ஒரு மாது பட்டம் பெற்ருள். உபாத்தியாயர் பரிக்ஷையில் (அதாவது எல். டியில்.) 3 பேர் பட்டம் பெற்ருர்கள். பி. எ. பரிக்ஷையில் 4 பேர் பட்டம் பெற்ருர்கள். இவர்களில் இந்து பெண்மணி கமலம்மாள் பி.எ. ஒருவள்தான். ஆக இவ்வருஷம் 9 பேர் உயர்தரக் கல்வியில் தேறியிருக்கிருர்கள்.

மாதர் மனோரஞ்சினி ஆபீஸ்.

பொர்டிட்டா விலை 0—2—6.

(சித்திரப்படங்கள் அடங்கியது.)

நமது ஆபீஸில் தமிழ் நாவல்களும், ராமாயணம் பாரதம், இந்து பாகசாஸ்திரம், பக்தவிஜயம் முதலிய புஸ்தகங்களும் விலைக்கு கிடைக்கும். ஆர்டர்கள் வந்தவுடன் தாமதமின்றி வி. பி.யில் அனுப்பப்படும்.

இந்திய மாயா விநோதக் கதைகள். விலை அணு. 4.

(சுமார் 28 படங்களடங்கியது.)

மேக்மில்லன் கம்பெனி,

பீச்ரோடு, சேன்னை.

CALENDAR, 1916

பஞ்சாங்கம்

1916௵ டிசம்பர்௴—அனள௵ கார்த்திகை, மார்கழி௴

இங்கி.	தமிழ்.	வாரம்.	திதி, நக்ஷத்திரம், பண்டிகை.
1	17	வெ	‡ ஸப் 34-58, அவி 18-14, ரா 7-4.
2	18	சனி	அஷ் 30-45, சத 15-28, ரா 2-38.
3	19	ஞா	நவ 27-30, பூட் 13-35, ரா 8-53.
4	20	திங்	தச 25-43, உட் 12-38, ரா 14-21.
5	21	செ	ஏகா 23-56, ரே 12-43, கௌசிக ஏகாதசி. [தீபம்.
6	22	புத	த்வா 23-40, அசு 13-45, தி 3-30, ரா 10-18, பரணி
7	23	வியா	* த்ர 24-31, பர 15-52, ரா 19-10, அருணாசல தீபம்.
8	24	வெ	சசி 26-29, கிரு 19-3, சிவதிபம் பூர்ணிமை [தீபம்.
9	25	சனி	○ 29-36, ரோ 23-20, தி 1-46, ரா 10-21, விஷ்ணு
10	26	ஞா	ப்ர 33-54, மிரு 28-43, ரா 23-46.
11	27	திங்	த்வி 39-16, திரு 35-9.
12	28	செ	த்ரி 45-30, புன 42-25, தி 8-43.
13	29	புத	சது 52-16, பூச 50-11, தி 4-59.
14	30	வியா	பஞ் 59-5, ஆயி 58-2, தி 26-25.
15	1	வெ	ஷஷ் 60-0, மக 60-0, ரா 3-44.
16	2	சனி	ஷஷ் 5-27, மக 5-27, ரா 0-38.
17	3	ஞா	ஸப் 10-46, பூர 11-52, ரா 3-25.
18	4	திங்	அஷ் 14-31, உத் 16-49, ரா 11-2.
19	5	செ	நவ 16-25, ஹ 19-57, ரா 12-26.
20	6	புத	தச 16-12, சித் 21-4, ரா 6-56.
21	7	வியா	ஏகா 13-56, சுவா 20-11, ரா 5-37, ஏகாதசி.
22	8	வெ	த்வா 9-38, விசா 17-26, தி 26-49.
23	9	சனி	‡ த்ர 3-35, சசி 56-46, அனு 13-8, தி 25-56. [சை.
24	10	ஞா	● 48-44, கேட் 7-34, தி 25-31, ரா 29-34, அமாவா
25	11	திங்	$\frac{7}{8}$ ப்ர 40-11, மூல 1-12, பூரா 54-27, தி 22-32.
26	12	செ	த்வி 31-34, உரா 47-42, தி 12-11, ரா 28-31.
27	13	புத	த்ரி 23-14, சிர 41-21, ரா 22-16.
28	14	வியா	சது 15-33, அவி 35-45, ரா 24-11.
29	15	வெ	பஞ் 8-48, சத 31-13, ரா 18-8.
30	16	சனி	ஷஷ் 3-16, ஸப் 59-8, பூட் 27-57, ரா 22-57.
31	17	ஞா	அஷ் 56-31, உட் 26-9, ரா 27-42.

* கிருத்திகை. † ஷஷ்டி. ‡ கரிநாள்.

Printed at the Commercial Press, Madras &
Published by C. S. Ramaswamy Iyer, Triplicane.